

ඔබගේ ප්‍රතිවාදියා වන යක්ෂයා

(Your Adversary The Devil)

- එච්. ඊ. මිචෙල් -

**සිංහලේ ප්‍රතිවාදියා වන
යකෂයා**

- එන්. ඊ. මෙවෙල් -

පටුන

හැඳින්වීම	
පුරෝකථනයේ ඛලය ඇත්තේ කාහටද ?	3
ඛයිඛලය අනාගතය ගැන අනාවැකි පවසයිද ?	5
"එසේය නමුත්....."	6
ඛැබීලෝනිය පිළිබඳ පුරෝකථනය	7
සම්පූර්ණයෙන්ම පෙරලා දමන ලදී	8
මිසරයේ ඉරණම	10
පහත් රාජ්‍යයක්	11
ඉශ්‍රායෙල් සම්බන්ධ පුරෝකථන	12
නමුත් තවත් දේ තිබේ.	14
පුරෝකථන තුනක් - ඉරණමී තුනක්	17
දැන සිටියේ කවුද ?	18
ඛයිඛලය සහ ජාතීන්	18
අහිරහස් හෙලිකරන දෙවිකෙනෙක්	20
අපගේ කාලයන්	21
සාමය සහ අභිවෘද්ධිය ?	22
ලෝක ව්‍යසනය සහ භීතිය	23
නිගමනයන්	25
සක්‍රීය සංඝටකය	26
ඔබට පිළිතුරු දීම සඳහා	28

සිඞගේ ප්‍රතිවාදියා වන යක්ෂයා

1. බයිබලය සහ පාපය (1 පේතෘස් 5:8)

පාපය නමැති වචනය කාලින නොවේ. එය පාවිච්චි කිරීමේදී පවා බොහෝ විට යොදා ගැනෙන්නේ නොසැලකිලිමත් කාසනයකින් මිස උනන්දුවෙන් නොවේ. එසේ නමුත්, පාපයෙහි යථාර්ථය මගනැරිය නොහැක. ලෝකයෙහි සියලු කනස්සලුකම් එය කෙරෙන් මතු වන අතර එයට හිස නැමීම තීතරම ප්‍රතිරෝධ නොකළ හැකි තරමට ප්‍රබලය. මෙම ඇවිස්සීමට වගකිව යුත්තේ කවුද, හැඟිනම් කුමක්ද? මෙම ප්‍රශ්නයට සම්මත පිළිතුර නම්, “යක්ෂයා” නමැති යුපිරිස්වානාවික ජීවියෙකු වැරදි කරුවා ලෙස නම් කිරීමයි. මෙම යෝජනාව යුලබව කෙරෙන්නේ යක්ෂයා නමැති වදනින් හැඟවෙන්නේ කුමක්දැයි නොදන්නවන අතර එය පොදු භාවිතයේ වචනයක් පමණක් ලෙස හැඟවෙයි. එසේ වුවද, මිනිස් පාපයේ සම්භවය නමැති මහත් ගැටළුව වැන්නක් සැකැල්ලුවෙන් ඉවත් කළ නොහැකි අතර එම විෂයය පූර්ණ සහ නිවැරදි වැටහීමක දෘෂ්ටියක් සඳහා ගවේෂණය කිරීම මෙම පිටු තුළින් යෝජනා කෙරේ.

පළමුවෙන්ම, “යක්ෂයා” නමැති වචනය **ඩොනොලුක්** නමැති අන්ග්ලෝ - සැක්සන් වදනින් පැමිණෙන බැව්ද ලතින් වදන **ඩියඩොලුක්** බවද, ග්‍රීක් **ඩියඩොලෝස්** හටගත්තේ **ඩියමිල්ලුක්** තුළින් බැව්ද යඛිදකෝෂයේ නිර්වචනය නිර්දේශ කරයි. මෙම වචනය ලබාගත්තේ **ඩියා** “තුළින්” සහ **මිල්ලුක්** “විසිකිරීමට” තුළිනි. එහි අදහස තුළින් විසිකිරීම හෝ අපවාද කිරීමයි. එබැවින් “යක්ෂයා” නමැති වචනයේ නිදන්ගත අරුත තුළ පොළඹවන්නෙකු ගැන යෝජනාවක් නොමැත.

පාපය ගැන සත්‍යය

කරුණු කෙසේ නමුත්, පාපය පිළිබඳ සත්‍යය වටහා ගැනීම සඳහා අපි බයිබලය දෙස බැලිය යුතුවේ. මෙය ලෝකය සහ මිනිස් වර්ගයා සැදූ, මිනිස් පැවැත්මේ තත්වයන් සැලසුම් කළ, මැවුම්කරුවාණන්ගේ ශ්‍රස්ටියයි. එම නිසා පාපය සහ පොළඹවීම පිළිබඳ ස්වභාවයේ තොරතුරු එය තුළ සොයා ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු විය යුතුවේ. ශුද්ධ ලියවිල්ල තුළ යක්ෂයා නමැති වචනය නිරන්තරයෙන් භාවිතා කර තිබීම

නිසා, මෙම තොරතුරු ප්‍රභවය තුළ අපගේ අවධානය සැනෙකින් වැඩිවෙයි. එහි වැදගත් බව ගවේශණය කිරීම සඳහා මෙම කරුණු අපට උපකාරකරණු ඇත.

බයිබලය ලේඛනගත කරන ලද මුල් භාෂාවන්හි එක් වචනයකට වඩා “යඤාය” ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇත. දැනටමත් සඳහන්කර ඇති පරිදි, මෙයින් එකක් වනුයේ **බ්‍රහ්මෝලෝක්** නමැති ග්‍රීක වචනය වන අතර පළමුවෙන් එය සාක්ෂිත කිරීම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. එය හමුවන්නේ නව ගිවිසුමේ පමණි. එය 38 වරක් එහි යෙදෙයි. එහිදී අවස්ථා 35 කදී මෙය “යඤා” යනුවෙන් පරිවර්තනය කොට ඇති අතර ඉතිරි 3ක් දෙවතාවක් ව්‍යාජ වෝදකයා ලෙසද එක්වරක් “අපවාදකාරයා” ලෙසද පරිවර්තනය කොට ඇත. මෙම අවස්ථා තුනේ සඳහන් කරනා අපවාදකාරයෝ හෝ ව්‍යාජ වෝදකයෝ කවරුන්දැයි නිරීක්ෂණය කිරීම වැදගත්ය. එක් අවස්ථාවකදී සත්‍යවේ මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රීන්හට “අපවාදකාරියන් (සේලම් කියන) නොවන්නැයි ආයාචනා කරයි. (තීතස් 2:3) තවත් අවස්ථාවකදී පුජකවරුන්ගේ භාර්යාවන් හට “ව්‍යාජ වෝදකයෝ” නොවන්නට අවවාද කෙරේ. (1 තිමෝති 3:11) තුන්වැනි අවස්ථාවේදී, අන්තිමයේ දවස්වල මිනිසුන් “ව්‍යාජ වෝදකයන්” වන්නේ යැයි ප්‍රරෝකටනය කරයි. (2 තිමෝති 3:3)

බ්‍රහ්මෝලෝක් හි මෙම පරිවර්තන, පාපයට නැඹුරු කරවන පීඩියෙකුටු යඤායා නමැති ආකල්පයෙන් යෙදීම පැහැදිලිවම හුදුසු බැවින්, **බ්‍රහ්මෝලෝක්, යඤායා** ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇති ජේද දෙස විවේචනාත්මකව බැලීම හුදුසු යැයි යෝජනා කෙරේ. මේවා පරිඤා කිරීමේදී යඤායා සඳහා “ව්‍යාජ වෝදකයා” හෝ “අපවාදකාරයා” යන පද ආදේශ කිරීමෙන් එහි අරුතට හානි වෙනවා නොව, ඩොහෝ අවස්ථාවන්හිදී එය පැහැදිලි කරන බැවිද පෙනේ. මෙම සියලු කරුණු මත විවේචන කිරීමට නොහැකි නමුත් නියෝජනාත්මක ඒවා සලකා බලමු. යේසුස් වහන්සේගේ පෙළඹවීම වැනි වඩා විස්තරාත්මක විස්තර අවශ්‍ය අනෙකුත් පද, පසුව සලකා බලනු ලැබේ.

“නුඹලාගෙන් එක්කෙනෙක් යඤායෙක්ය”

පුප ස්වල්පයක සහ මසුන්ගේ ගුණ කිරීම මඟින් යේසුස්වහන්සේ සමූහයක් ප්‍රාතිහාර්යාත්මකව පෝෂණය කළ පසු, උස්වහන්සේ මෙම ප්‍රාතිහාර්යය පාඩමක් සඳහා වියමනක් ලෙස යොදාගත් සේක. තමන් වහන්සේ පිවහසේ පුප ලෙස ප්‍රදර්ශණය කරමින්, තමන් දෙන්නාවූ පුප

අනුභවකරන අය සදාකාලයටම ජීවත්වන බැව් ප්‍රකාශ කළ සේක. උන්වහන්සේගේ බොහෝ ශ්‍රාවකයන් සඳහා මෙය දුර්වල සත්‍යයක් වූ අතර තිත්‍ය අනුගාමිකයන්ගෙන් සමහරෙක් ඇතුලු, බොහෝ අය උන්වහන්සේ කෙරෙහි ඉවතට හැරුණි. තම ගෝලයන් දොලොස්දෙනා දෙස ගොකයෙන් හැරුණු උන්වහන්සේ නුඹලාත් අහස්ව යන්ට කැමතිදැයි ඇසුසේක. අපෝස්තුලුවට පේතෘස් වහාම පිළිතුරු දෙමින්, “ස්වාමීනි, අප කාලකට යමුදැයි?” සදාකාල ජීවනයේ වචන ඔබවහන්සේට ඇත්තේය. අපිද ඔබ දෙවියන්වහන්සේගේ යුද්ධ තැනත්වහන්සේ බව විශ්වාස කරගෙන දැනගෙන සිටිමු” යැයි කීවේය.

මෙම දීප්තිමත් වීචාරයේ ප්‍රකාශය පවා යේසුස්වහන්සේ සහනයට පත් නොකළ අතර “මා විසින් නුඹලා දොළොස්දෙනා තෝරාගත්තා නොවේද? නමුත් නුඹලාගෙන් එක්කෙනෙක් යහපතක් යැයි” කීසේක. (යොහන් 6:66-71) පසුව තම සතුරන් හට තමන් පාවාදුන් යුදාස් ඉස්කාරියෝත් පිළිබඳ යේසුස්වහන්සේ සිතමින් සිටි බැව් වාර්තා පැහැදිලි කරයි. තම ස්වාමියා සිපගැනීමකින් පාවාදුන් යුදාස්, සැබවින්ම **ඔයමොලෝස්** කෙනෙකු, අපවාදකරයෙකු, බොරුකාරයෙකු, ව්‍යාජ වෝදකයෙකු විය. යුදාස් මනුෂ්‍යයෙකු වූ නිසා, යහපතා යන වචනය යොදා ගැනීම නොමග යචන සුළුය, ඔහු සුපිරි ස්වාභාවික දුෂ්ට ජීවියෙකු නොවීය. **ඔයමොලෝස්** නිවැරදි පරිවර්තනය මෙය පැහැදිලි කරයි.

ස්වාමීන් වෙතට යේසුස්වහන්සේගේ සතුරන් යොමු කිරීමේ ඔහුගේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යුදාස්හට වේලාව පැමිණී වීට, තම ස්වාමියා පාවාදීම සඳහා යහපතා එය ඔහුගේ හදවත තුළට දමන ලද බැව් වාර්තාවෙයි. (යොහන් 13:2) මෙම පේදයෙහි නැවතත් යහපතා හට වචනය මුල් ශ්‍රිත කාණුවෙහි බයබොලෝස්ය. ඊදී කැබලි තිහක් සඳහා තම ස්වාමියා පාවාදීමට කැමතිවන්නට තරම් ව්‍යාජව පාවාදෙන්නාගේ දුෂ්ට මතයේ ක්‍රියාකාරිත්වය මෙතැන හඟවා ඇත.

යේසුස්වහන්සේ ඒ වන විටත් පවසා තිබූ පරිදී, යුදාස් යහපතා විය, යේසුස්වහන්සේගේ ව්‍යාජ වෝදකයා විය. පාවාදීමේ නියෝජිතයා ස්වාභාවික මිස, සුපිරිස්වාභාවික පුද්ගලයෙකු නොවීය. තම කෝට ක්‍රියාව සඳහා මිනිසාගේ තෘෂ්ණාව සැහෙන හේතුවක් විය. යේසුස්වහන්සේගේ සහ ගෝලයන්ගේ මුදල් පිළිබඳ වගකීම දරා සිටි තැනැත්තා කලින් සංවිතයෙන් කොටසක් අපයෝජනය කර තිබූ බැවින් තම ප්‍රාතිභාවාත්මක බලය උපයෝගී කොට යේසුස්වහන්සේ තම උපන් භූමියෙන් රෝමාණුවන් පලවා නොහැරිය බැවින්ලත් සිත්වේදනාව නිසාත් ඔහුගේ තෘෂ්ණාව තමා විනාශයට පත්කරවන්නාවූ ගිනිදැල් ලෙස ඇවිලුණි.

යහභයාගේ දරුවා

ඔහුගේ වදන යහභයා ලෙස-පරිවර්තනය කරනු ලද තවත් අවස්ථාවක් අපෝස්තුලු පාවුල් සහ බර්නමස්ගේ සයිපුස් දුපතේ පැහැයේ වෙත ගමන හා සම්බන්ධය. මෙතැනදී ටෝමාණු තියෝපිතයා වූ සර්ගියස් පෝලස් ඔහුගේ උගැන්වීම් පිළිබඳ සිත්බැඳ, ඔවුන් යුටණය කළේය. එසේ හමුත් එහි, එම තියෝපිතයාගේ සහචරයෙකු වූ, එලිමස් හෝ බාර් - යේසුස් නමැති මන්ත්‍රකරුවෙකු නගරයේ විය. අපෝස්තුලුවරුන්ගේ ධර්මය තමා සතු තම ස්වාමියා මත වූ බලපෑම විනාශකරනැයි ඔහු සිතන්නට ඇත. එම නිසා “අධිපතියා ඇදහීමෙන් ඉවතට හරවාගන්නට ඇදහස් කරමින්” ඔහු ඔවුන්ගේ වචන විනාශ ලෙස අර්තකථනය කරමින් විරුද්ධ වූ මට උත්සහ ගත්තේය. අපෝස්තුලු පාවුල් මෙය ඇසූ කෙනෙහි එලිමස් කොටසකගෙන් තම දැස් ඔහු මත යොමුකර මෙසේ පැවසීය, “සියලු වංචාවන් හා සියලු දුෂ්ටකම් පුරුණ වූ තැනැත්ත, යහභයාගේ පුත්‍රය, සියලු ධර්මයන්ට සතුරු වූ නුඹ ස්වාමීන්වනන්ගේගේ හරි මාර්ගයෙන් පෙරලීමෙන් නවතින්නේ නැත්ද?” (ක්‍රියා 13:10) විරුද්ධකරුවා මත පැමිණි ප්‍රතිපලය කොමපණ මතත්දයත්, ඔහු කලකට අන්ධතාවයෙන් පහර දෙනු ලදුව කවුරුන් හෝ කනවැල අල්ලාගෙන යන්නට සිදුවිය. සැබවින්ම එලිමස් වචනයේ පරිසමාප්තයෙන්ම අධිස්වාතාවික පීඩනයකගේ දරුවෙක් නොවීය. සුභාරංචිය වැලැක්වීමට යන්න දැරීමෙන් ඔහු අපවාදයට විරුද්ධකරුවෙක් විය. අප දුෂ්ට මිනිසෙකු ගැන “දුසිරිතෙහි දරුවෙකු” ලෙස කතා කරනවා සේ, මන්ත්‍රකරුවා අපවාදයේ දරුවෙක් විය.

එසේම, උත්වනන්ගේට විරුද්ධව විනාශ වෝදනා ඉදිරිපත් කරමින් යුදෙව්වෝ යේසුස්වනන්ගේ මැරීමට සෙවූ විට උත්වනන්ගේ මෙසේ පිළිතුරු දුන්නේය. “නුඹලා නුඹලාගේ පියවූ යහභයාගෙන්ය. නුඹලා නුඹලාගේ පියාගේ තෘෂ්ණාවන් ඉෂ්ට කරන්නට කැමතිය.” (යොහන් 8:44) මෙතැනදීද නැවතත්, යුදෙව්වෝ අධිස්වාතාවික පීඩනයකගේ දරුවෝ නොවූහ. එසේ හමුත් ඔවුන්, නිසැකවම තම මුතුන්මිත්තන්ගේ මනස් ව්‍යුහය හා සමාන, සැකැස් හෝ විනාශ වෝදන මනස් ව්‍යුහයක දරුවෝ වූහ.

අපෝස්තුලු යොහන් මහින් යේසුස්වනන්ගේ ලෝකය වෙත යැවූ අවසාන ලිපි හත එළිදරව් පොතේ අඹංගුය. සුළු ආසියාවේ බටහිර වෙරළ ආසන්නයේ නගරයක් වූ ස්මිර්නාති ක්‍රිස්තියානි සභාවට ඉස් එකක් යොමුකර තිබුණි. ඔවුන්ගේ විශ්වාසය ඔවුන් සඳහා බොහෝ ආපදා ගෙනෙන බැව් අවවාද කළ යේසුස්වනන්ගේ මෙසේ කියූ සේක, “නුඹ විදින්නට යන දේවලට හය නොවන්න. බලව, නුඹලා විමසනු ලබන පිහිය

යඝඥා නුඹලාගෙන් සමහර දෙනෙකු හිරගෙයි දමන්නට යන්නේය." (එළිදරව් 2:10) සැබැවින්ම ස්මිට්ටාටෙහි සහ රෝමානු අධිරාජ්‍යයේ අනෙකුත් බොහෝ තැන්වල ක්‍රිස්තියානිකු සිරගත කරනු ලැබූ නමුත්, කිසිම අධිස්වාභාවික පීඩියෙකු විසින් ඔවුන් සිරකළේ නැත. රාජ්‍යයට එරෙහිව කටයුතු කළාය යන ව්‍යාජ චෝදනාව යටතේ, ඔවුන්ගේ පීඩාව පැමිණියේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික රෝමානු බලධාරීන්ගෙනි.

දේවතාවෝ සහ භූතයෝ

පැරණි ගිවිසුමෙහි "යඝඥා" නමැති වචනය ඒක වචනයෙන් නොයෙදෙන නමුත් බහුවචන රූපයෙන් සතරවරක් එය නමුටී. මුල් වචන දෙකක් පාවිච්චි කර ඇති නමුත් ඒ කිසිවක් ග්‍රීක බසටරුවෙන් සමහ සමීඛන්ධකමක් නොදක්වති. පළමුවැනි වදන නම් සයිට්මිය. එය දේවතාවක් යෙදෙන අතර එහි අරුත "ලෝම සහිත අය" හෝ "එළු පැටවෝ" හෝ "එළවෝ" ය. මොවුන් නම් කාන්තාරයේ පිවත්වූයේ යැයි සලකා ගතයේ හෝ එන දේවතාවෝ වූහ. මිත්‍යාදෘෂ්ඨික මිසරවරුන් විසින් මොවුන් වන්දනා කරනු ලැබිණ. පළමු ජේදයෙහි, කාන්තාරයෙහි ගමන් කරනා ඉශ්‍රායෙලිකයන් හට අවාදයක් අභිංගුය. මිසරවරුන්ගේ ආභාෂය වුවායේ යඝඥාත් සහ දේවතාවන් නමස්කාර නොකල යුතුය යන්නයි. (ලෙවි කථාව 17:7-9) දෙවැනි ජේදය ප්‍රකාශ කරන්නේ ජෙරෝබාබම් රජු ඉශ්‍රායෙල් රාජ්‍යය ස්ථාපිත කල විට ඔහු හඳුන්වාදුන් අලුත් ආගමික පද්ධතියයි. එයට "යඝඥාත්" (දේවතාවන්) ආකාරයේ පිළිම සහ ඔහු සැදූ වස්තූන් පිළිබඳ නමස්කාරය ඇතුලත් විය. (2 ලේකම් 11:15) මෙතැන නැවතත්, මිසර මිත්‍යාදෘෂ්ඨියට නැවත ඇදවැටීමක් විය.

පැරණි ගිවිසුම තුළ "යඝඥාත්" ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇති අනෙක් වචනය "ෂෙඩ්මි" ය. එහි අරුත "නාස්තිකරණය" හෝ "විනාශ කරණය" යනුයි. ජනතාවගේ මනස දූෂණය හෝ නාස්ති කල නමස්කාරයක් සිදුකල, ව්‍යාජ දෙවිවරු හෝ පිළිම සඳහා එය යෙදෙයි. පළමු ජේදය (ද්විතිය කථාව 32:17) වනාන්තරයේදී ඉශ්‍රායෙලිකයෝ දෙවියන්වහන්සේට නොව මෙම පිළිම වලට පුජා ඔප්පු කල බැව් පවසයි. (ගිතාවලිය 106:37)

මෙතෙක් දුරට අපගේ අධ්‍යයනය, පැරණි ගිවිසුමෙහි යඝඥා ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇති වචන දෙක හෝ නව ගිවිසුමෙහි **ඩයඩොලෝස්**, සුපිරි ස්වාභාවික දුෂ්ට පීඩියෙකු ලෙස පිළිගැනීම සඳහා සඳහන් කරන හේතු සටහන නොමැති බැව් පැහැදිලිය. එසේ වුවත්, තවත් ජේද පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුය.

2. හුතරයේ සහ දුෂ්ට ආත්ම.

කලින් සඳහන් කල පරිදි, “ව්‍යාජ වෝදකයා” අරුත් ඇති **ඩයමොලොක්** හෝ යක්ෂයා නමැති වචනය නව ගිවිසුමෙහි 38 වරක් යෙදෙයි. එසේ වුවත්, ශුද්ධ ලියවිල්ලෙහි එම කොටස තුළ “යක්ෂයා” ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද තවත් වචනයක්ද ඇත. මෙම වචනය **ඩයිමන්** වන අතර එයින් නිරුක්තවූ වචන සමඟ 77ත් වතාවක් යෙදෙයි. එය **ඩයමොලොක්** සමඟ සිසි සමීඛන්ධකමක් නොපවත්වයි. ඩයිමන් හට අමතර වචන නම් ඩයිමෝනියන් සහ **ඩයිමෝනොමායි** ය. ඒවා සියල්ල **ඩයෝ** කෙරෙහි නිරුක්ති වී ඇති අතර තනවත්තේ “බෙදාකැරීමට”ය. ඩයිමලය තුළ මෙම වචන යොදා ඇත්තේ කෙසේදැයි අප සලකා බැලීමට පෙර, එය ශ්‍රිතයන් හට ඇගවුයේ කුමක්දැයි නිශ්චිතව කොටා බැලීම සුදුසුය. ඔවුන්ගේ කාෂාච එහි කොටස්කරුවෙකු වූ අතර නව ගිවිසුමද මුලින් ඔවුන්ගේ කාෂාවෙන් ලියන ලදී.

ශ්‍රිත විශ්වාස

මෙම කරුණ තුළ ශ්‍රිතයන්ගේ විශ්වාස පෙන්නවිම සඳහා බහුල සාහිත්‍යය ඇත. දෙවියන්ගේ තලයට උසස් කරනු ලැබූ, මිය ගිය අයගේ මිනිස් “ආත්ම” තැනවීම සඳහා ඔවුන් විසින් **ඩයමොනියා** වදන වටහා ගන්නා ලදී. **ඩයිමොනියා** යනු ප්‍රධාන හෝ ස්වර්ගීය දෙවිවරු නොවීය. ඇත්ත වශයෙන්ම, පසු කිසිවුවත් මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් තුළ මැදිහත් නොවූ අතර එහි කලමනාකරණය පළමු කිසිවුවන්ට පවරන ලදී. මෙම තත්ත්වයන් යටතේ **ඩයිමොනියා**, ආගමික බලාපොරොත්තුව, බිය, යැපීම සහ නමස්කාරය යන සියල්ල කලවම්ව මිනිසුන්ගේ සිත් තුළ ගොවරය ලැබූ වස්තූන් වීම විශ්මයක් නොවේ. ඔවුන් පිහිට බෙදා දුන් බැව්ද, නැතිනම් මිනිස් වර්ගයා සඳහා ශේෂ්ඨ දෙවිවරු ලෙසද අදහනු ලැබේ. එසේ **ඩයෝ** නම් මුල් වචනයෙන් ඔවුන්ගේ නම නිරුක්ති විය. මිනිසුන් තුළුවත්, අප්‍රාණික පිළිම වලටත් මෙම අභාවයවූ ආත්ම ආරාධි විය තැනි බැව්ද, නිශ්චිත මැතිරීලි සහ වයි මනිත් මොවුන් ආරාධිවූ අය කෙරෙහි පලවා තැරීම කළ තැනි බවත් ශ්‍රිතයෝ තව දුරටත් ඇදහූහ. ලතින්වරුන්ද ශ්‍රිතයන්ගේ දෘෂ්ඨියම ඇදහූ අතර, තම වටපිටාවේ ජාතින්ගේ ව්‍යාජ ආගමික අදහස් පිළිගැනීමේ නැඹුරුවත් ඇති යුදෙව්වන් අතර පවා **ඩයිමොනියා** තුළ ඇදහූ අය සිටියහ. යේසුස්වන්තේසේගේ කාලයේ පිවත්වූ අය අතර තිබූ මෙම විශ්වාසය, මෙම වචනය ශුද්ධ ලියවිල්ලේ යොදා ඇති ආකාරය කෙරෙහි අප දැනුවත් කරණු ඇත.

ඩයිමොන් වදන අභාවයට පත්වූ මිනිස් ආත්මයක් සඳහා යොදාගත් අතර, **ඩයිමොනියාන්** ඇතැවුයේ ඩයිමොන් විසින් ආරූඨකර ගත් තැනැත්තා හෝ පිළිමය බැව් පෙන්වාදිය යුතුව ඇත. **ඩයිමොන්කොමායි** වදන විශේෂණයවූ අතර එහි අරුත වූයේ “යඝයා වැනිසිටි” මයි.

ඩිල්සෙබ්බි

“යඝයාගෙන් පිඩාවිදි” අය යේසුස්වතන්සේ බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී සුවකල සේක. ජනතාවගේ ඇස් තමුයෙහි උන්වතන්සේ අපකිර්තියට පත් කිරීම සඳහා උත්සාහගත් ආගමික නායකයෝ “ඔහු යක්ෂයන් (**ඩයිමොනියා**) දුරු කරන්නේ යක්ෂාධිපතිවූ බෙල්සෙබ්බි කරණ කොටගෙන” යැයි කීවෝය. එයට පිළිතුරු දුන් යේසුස්වතන්සේ “මම බෙල්සෙබ්බි කරණකොටගෙන යඝයන් දුරුකරමි නම්, නුඹලාගේ පුත්‍රයෝ කවරෙකු කරණකොටගෙන ඔවුන් දුරුකරද්ද?..... නමුත් මම දෙවියන්වතන්සේගේ ඇඳහිල්ලෙන් යක්ෂයන් දුරුකරමි නම්, සැබවින් දෙවියන්වතන්සේගේ රාජ්‍යය නුඹලා කෙරෙහි පැමිණි තිබේ” යැයි කී සේක. (ලුක් 11:15-19)

බෙල්සෙබ්බි, හෝ ඩිල්සෙබ්බ්, පිළිමයක් වූ අතර, එය පිලිස්තී වරුන්ගේ මැස්සන්ගේ දෙවියෝ හෝ සමහර විට “නිවහනේ ස්වාමියා” විය. ඉප්‍රායෙල් රජකෙනෙකු වූ අභාසියා, වරක් ඔහුගේ දෙවස්ථානයට පණිවිඩකරුවන් යවා, තමා එක්තරා ව්‍යාධියකින් සුවවැන්නේදැයි විමසීය. තමන් වටා සිටි ජනතාවගේ භූත වන්දනාව යුදෙව්වන් එම මුල් අවස්ථාවේදීම පිළිගෙන සිටි බැව් මෙය කභවයි. මැවුම්කාර දෙවියන් වතන්සේට ඉහලින් බෙල්සෙබ්බි හට මනාපවීම, ඔහු සුව නොවී මිය යාමට හේතු වූයේය. (2 රාජා වලිය 1:6)

බෙල්සෙබ්බි ඕලයකින් විරහිතවූ පිළිමයක් පමණක් වූවත්, යේසුස් වහන්සේ මෙම ශරීරිකය ස්ථිර කෙහෙළ නමුත් උපවහන්සේ විවේචනයන්ගේ ආකල්ප භාවිතා කල සේක. එමගින් උපවහන්සේ බෙල්සෙබ්බි නමැති පිවමාන දෙවිකෙනෙකුගේ පැවැත්ම පිළිනොගත් අතර භූතයන් හට මිනිසුන් කෙරෙහි ආරූඨ වීමක් පිළිබඳ දෘෂ්ටියක් පිළිනොගන්නා ලදී.

උමතුව

එසේ නම්, යඝයෝ හෝ භූතයෝ එලවා දැමීම හෝ යඝයාවේයය ගැන ශුද්ධ ලියවිලි සඳහන් කරන විට එය කභවන්සේ

කුමක්ද? උන්වහන්සේගේ එක් ප්‍රසිද්ධ අනුශාසනාවක තමන්වහන්සේ යහපත් එකේරා ලෙස හඳුන්වා දුන් අතර පිවිතය ඉවත දමන්නට පමණක් නොව නැවත එය ලබා ගැනීමේ බලයද ඇති බැවින් ප්‍රකාශ කල සේක. මෙම නිවේදනය යුදෙව්වන් බෙදුන. බොනෝ අය “ඔහු යක්ෂාවේයව (**ඩයිමොනිස්ට්**) උමතු ව සිටියි.” කීවේය. නමුත් අනෙක් අය “මේවා යක්ෂාවේයවු කෙනෙකුගේ කිමි නොවේය. අන්ධයන්ගේ ඇස් පහදන්නට යක්ෂයෙකුට පුළුවන්දැයි” කීවේය. (යොහන් 10:20-21)

බෙල්සෙබ්බ් මහින් යක්ෂයන් දුරුකරන්නේය යන වෝදනාව පිළිබඳ යේසුස්වහන්සේ කටයුතු කරන අවස්ථාවේ, උන්වහන්සේ කෙතරම් සමුහයක් විසින් වටකරගෙන සිටියේදැයත් ආකාර ගැනීමට වේලාවක් හෝ අවස්ථාවක්ද නොවීය. උන්වහන්සේ අනතුරින් බේරීමට තීරණය කල උන්වහන්සේගේ මිතුරෝ උන්වහන්සේ සමුහයා අතරින් පිටතට ගන්නට ගොස් “උන්වහන්සේට ඔල්මාදය” යයි කීවේය. (මාර්ක් 3:20-21) එම කාලයේ කානාව අනුව “උන්වහන්සේට යක්ෂයෙක් ඇත.” යැයි ඔවුනට කීමට හිමිව තිබුණි.

භූතාවේයය යැයි යේසුස්වහන්සේගේ කාලයෙහි ජනතාව හැඳින්වූ දෙය, උමතු ව ලෙස අප හැඳින්විය යුතු බැවින් මෙම ජේද පෙන්වා දෙයි. යේසුස්වහන්සේ විසින් සුව කරනු ලැබූ විද්‍යාමාන උදාහරණයක් මෙම දෘෂ්ටිකෝණයට ආධාර කරයි. උන්වහන්සේ **ගෙරුණකරන්ගේ** රටට ගිය විට “යක්ෂාවේයවු” මනුෂ්‍යයෙකු උන්වහන්සේ හට මුණ ගැසින. එම මිනිසාගේ රෝග ලක්ෂණ වූයේ ඔහු වස්තූ නොහැඳීමත්, ගෙවල වාසය නොකිරීමත්, සොහොන් ගෙවල වාසය කිරීමත්ය. දම්වැල් සහ විලංගු මහින් ඔහු බැඳ තැබීමේ උත්සාහයක් ව්‍යාජවූයේ තම උමතු යක්ෂිය තුළින් ඔහු බාධක බිඳ දමා වහය තුළට පලායාම නිසාය. “ඒ මනුෂ්‍යයාගෙන් දුරු වෙන්නට උන්වහන්සේ අශුද්ධාත්මයට අණකල සේක.” සිදුවූ දෙයෙහි වාර්තාව නගරයට ගිය කල්හි, එහි වැසියෝ සිද්ධිය දැකීමට පැමිණි අතර එම උමමත්තකයා යේසුස්වහන්සේගේ දෙපා අසල “වස්තූ ඇද සිහි ඇතුළු” සිටිනවා දුටහ. (ලුක් 8:26-35) පෙරදී මොහු සිහි ඇතිව නොසිටි සේ සැලකූ බැවින් පැහැදිලිය.

අපස්මාරය

යේසුස්වහන්සේ විසින් සුවකරනු ලැබූ ව්‍යාධියක බොනෝ දුරට වෛද්‍ය විස්තරයක් ගෙනදෙන වාර්තාවක් සුභාරංචි ලේඛකයා වූ මාර්ක් සටහන් කරයි. එක් මිනිසෙක් ස්වාමීන් වෙත පැමිණ මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය.

“ආචාරිත්වතක්ස, ගොළු ආත්මයක් ආවේයවු මාගේ සුත්‍රයා ඔබවතන්සේ ලතට ගෙනාවෙමි. ඒ ආත්මය, ඔහුට ආවේයවන කොතැනකදී නමුත්, ඔහු බිම තෙළුන්සේය. එවිට ඔහු පෙනදමා, දැන්මිටිකා, දුර්වලවේගන යන්සේය. ඒ ආත්මය දුරු කරන ලෙස මම ඔබවතන්සේගේ ගෝලයන්ට කියෙමි. නමුත් ඔවුන්ට බැරී විය. “එම තරුණයා තමා අසලට ගෙනෙන්නැයි යේසුස්වතන්සේ පැවසිය.” ඔහු උන්වතන්සේ දුටු කෙනෙහිම ආත්මය ඔහු තදින් වෙව්ලුවේය. ඔහු බිම වැටී පෙන දැමමින්, පෙරළී පෙරළී හුන්සේය. “ස්වාමීන් ඔහුගේ පියාගෙන් මෙසේ ඇසූහ. “මේක මොහුට පැමිණ කොපමණ කල්ද? “පියාද, ලදරු කාලයේ පටන්ය. තවද ඒ ආත්මය නොයෙක්වර ඔහු විනාය කරණ පිණිස ගින්නෙහිද වතුරෙහිද තෙළීය. අපට අනුකම්පාකර පිහිටුවුව මැනවයි කිවේය.” යේසුස්වතන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “විශ්වාස කරන්නාට සියල්ල පුළුවන්නැයි” කි සේක. එකෙනෙහිම එම පියා කඳුලින් යුතුව “මම විශ්වාස කරමි. මාගේ විශ්වාසය මදිකමට පිහිටුවුව මැනවැ”යි මොරගැසීය.

සිදුවන්නේ කුමක්දැයි බැලීම සඳහා ජනතාව එක්ව දුව ආ අතර “ගොළු බිහිරි ආත්මය, මොහු කෙරෙන් පනවයව, තවත් මොහුට ආවේය නොවන්නට තට අණ කරමි.” යැයි යේසුස්වතන්සේ පැවසූහ. එයට ප්‍රතිචාර වශයෙන් “ආත්මය මොරගසා, බොහෝ සේ ඔහු වෙව්ලුවමින්, පිටතට ආවේය. ඔහු මළ කෙනෙකු මෙන් විය. එබැවින් ඔහු මැරුණේ යැයි වැඩිදෙනා කිවේය. නමුත් යේසුස්වතන්සේ ඔහුගේ අත අල්ලා නැගිටෙවු සේක. එවිට ඔහු නැගිය සිටියේය.” (මාර්ක් 9:17-27)

එම මිනිසා ප්‍රත්‍යක්ෂවම අපස්මාර රෝගියෙකු වූ අතර කිසිම කාලිතසයක අපස්මාර රෝගයේ බලපෑම එතරම් මනාව විස්තර නොකරන්නට ඇත. මෙම සිද්ධිය පිළිබඳ මතෙව්ගේ සුකාරංචියේ දෙන ලද වාර්තාව තුළ, එම රෝගියා උමීමත්තකයෙකු ලෙසත් අපස්මාර රෝගී ලක්ෂණ පිළිබිඹු කළ බවත් විස්තර කෙරේ. (මතෙව් 17:14-18) පුරාණයෝ, අපස්මාර රෝගීන් උමීමත්තකයෝ හෝ සිහිවිකල වූවන් ලෙස හැඳින්වූහ.

ගොළුබව

යේසුස්වතන්සේ පාලකයාගේ දියණිය මරණින් නැගිටෙවු පසු සහ අන්ධ බවින් මිනිසුන් දෙදෙනෙකු සුවකල පසු, උන්වතන්සේ වෙතට ගොළු මිනිසෙකු රැගෙන එනු ලැබින. (මතෙව් 9:33) එම මිනිසා තට යක්ෂයෙකු හෝ **බයිමෝන්** ආවේය වී ඇති බැව් කියැවින. යේසුස්වතන්සේ යක්ෂයා දුරුකල අතර ගොළු මිනිසාට කටාකළ කැකි විය. එසේ, වර්තමානයේ අප

භූත ආවේශ සමඟ සම්බන්ධ ලෙස නොසැලකිය යුතු ව්‍යාධියක්, නව ගිවිසුම් ද්‍රවස්වල එසේ සලකනු ලැබිණ.

අන්ධතාවය

තවත් අවස්ථාවකදී, අන්ධ සහ ගොළු මිනිසෙකු යේසුස්වනන්සේ වෙතට යොමු කෙරිණ. (මතෙව් 12:22) මෙම මිනිසාද යහප්‍රාචාරයට ගැසී සිටිනු ලැබිණ. ගැලවුම්කරුවාගේ ඔහු සුවකල වීට ඔහු කවා කළේය. දුටුවේය.

සුවවීම

උසුටා දැක්වූ අවසාන උදාහරණයේදී යේසුස්වනන්සේගේ ක්‍රියාව සඳහා පාවිච්චි කළ “සුව කිරීම” නමැති ප්‍රකාශය ශ්‍රීක වචනයක්වූ **එතෙරපුකෙත්** ගෙනි. එයට අදහස් සුව කිරීම, “තෙරපි” , සම්බන්ධ අතර එය නසවන්නේ සුව කිරීම මිස ස්වාභාවික ප්‍රවණතාවක් නොවේ. පැරණි ගිවිසුම් පුරෝකථන සම්පූර්ණ වීමේදී මෙන්, එවන් අවස්ථාවන්හිදී යේසුස් වනන්සේගේ ක්‍රියා පිළිබඳව එය වචනයකි. “උන්වනන්සේම අපේ දුර්වලකම් ගත්සේක. අපේ රෝග උක්‍රාගත් සේක.” (යෙසායා 53:4, මතෙව් 8:17) සිරගෙයි පිරිනෙමින් සිටි ගොතන් බොහිස්ත යේසුස්වනන්සේගේ දුත මෙහෙවර කෙරෙහි විශ්වාසය හිත කරගත් වීට, උන්වනන්සේ වෙත පණිවිඩකරුවන් එවා විශ්වාසය තහවුරු කරන්නැයි ඉල්ලිය. ඔවුන්ගේ බොහෝ ව්‍යාධි සහ පීඩාද දුෂ්ට ආත්මද පිළිතුරක් ලෙස උන්වනන්සේ පළමුවෙන් සුවකල සේක. අන්ධවූ බොහෝ අය සඳහා පෙනීම දුන් සේක. ඉන්පසු ගොතන්ට පණිවිඩයක් යවමින් “නුඹලා ඇසු දුටු සේ ගොතන්ට දැන්වාපල්ලා. ඩිකිරින්නට ඇසෙයි, මළානු නැගිටුවනු ලබති. අන්ධයෝ පෙනීම ලබති, කොරු ඇවිදිති, කුෂ්ඨ රෝගිනු පවිත්‍ර කරනු ලබති. දීළිඳුන්ට සුභාරංචිය ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ” යැයි පැවසූ සේක. (ලුක් 7:19-23) මෙතැන “භූතයෝ වළිවීමක්” සඳහන් නොකරන අතර එම යථාර්ථය පවසන්නේ “ආවේශයෙන්” සිටි අය ගාර්ථික සහ මානසික රෝග වලින් පීඩා විඳි බවයි.

කොරින්තිවරුන්ට ලියූ පළමු ලිපියේ අපෝස්තුලු පාවුල් **ඩයිමෝනියා** හි තව්‍යතාවයේ හිස්කම සහ නොවටිනාකම පිළිබඳව ඔහුගේ තීරණය දැක්වේය. සමහර කොරින්තියානු ක්‍රිස්තියානීන් මිත්‍යාදෘෂ්ටික දෙවිවරුන්ගේ බුහුමන සඳහා උත්සව වලට සහභාගි වූහ. ඔවුන් නමස්කාර කරන්නන්ගේ ඇස් ඉඳිරියේ ඔවුන් **ඩයිමෝනියා** හෝ “අතාවසවු

මිනිස් ආත්ම" විය. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් කාඩාණ්ඩ කිරීමක් වශයෙන්, "පිළිමයක් හෝ **ඛයමෝනියා** අප දන්නා පරිදි තිශ්පලය. එවන් උත්සව වලට යෑමෙන් අපගේ සිත් දුෂණය නොවේ" යැයි එම ක්‍රිස්තියානීන් පැවසූහ. එය සඳහා අපෝස්තුලුවර පාවුල්ගේ දැඩි පිළිතුර වූයේ, "එසේ වී නම් කුමක් කියමිද ? දේවතා පිදිල්ලක් (**ඛයමෝනියා**) යමක්ය කියාවන් නොහොත් දේවතාවක් යමක්ය කියාවන් කියමිද? නමුත් මිත්‍යාදෘෂ්ටිත් පුජා කරන දේ ඔවුන් පුජාකරන්නේ..... යඝ්‍යයන්ට (තුත්තන්) යැයි කියමි. නුඹලා යඝ්‍යයන් සමඟ සතනාගිව සිටිනවාට නොකැමැත්තෙමි. "බැතිමතුන්ගේ සිත්තුල පමණක් ගිදින ඛයිමෝනියා යමක් නොවන බැව් අපෝස්තුලුවරයා එකඟ වේ. (1 කොරින්ති 10:18-22)

එම නිසා, තුත්තන්හට කැඩී පැවැත්මක් නැති බවත්, යඝ්‍යයන් වලුවීම පිළිබඳව යෙහුක්වහන්නේ ප්‍රත්‍යාග කළ වීට, උත්වහන්නේ ප්‍රත්‍යාග කළේ විය ශ්‍රවණය කළ අයගේ එදිනෙදා ප්‍රත්‍යාග සිද්ධි බවත් කැතැදිලිය. මිය ගිය මිනිස් "ආත්ම" ඔවුන් තුළට ඇතුලු වුවා යැයි විශ්වාස නොකරමි උත්මන්තතයන් පිළිබඳ අද දවසේදී අප සඵා කරනවා වැනිය.

ඛයමෝලෝක්, සයිර්මි (රෝම සහිත අය) සහ ෂෙඩිම් (නාස්තිකරන්නා) වැනි වචන වල අප දුටුවාසේම, **ඛයිමෝන්** සහ එහි අනුයුක්ත වචන වල සුපිරි ස්වභාවික දුෂ්ට පිටින් සමඟ කිසි ගණුදෙනුවක් නොමැත.

3. සාතාන්

"සාතාන්" යන පදය "යඝ්‍යයා" සඳහා විකල්ප නාමයක් ලෙස පොදුවේ සලකන අතර මෙම වචන දෙකම එකම නිශ්චිත පිටියා විස්තර කරනු ලබන බැවිද සිතනු ලබති. අපගේ පළමු අත්‍යයය අනුගමනය කරමින්, ඛයිමලය තුළ පළමු වචනය යොදාගෙන ඇත්තේ කෙසේද සහ එය යොදා ඇති පේදයේ අධ්‍යයනය තුළින්දමෙම දෘෂ්ටිය පරීක්ෂාකර බලමු.

සියල්ලට පළමුවෙන්, "සාතාන්" යන්න හිඛෘෘ වචනයක් බවත්, පැරණි සහ නව ගිවිසුම් දෙකෙහිම හමුවන බවත්, පළමු සඳහනේ 19 වරක්ද පසු සඳහනේ 36 වරක්ද සහ එය පරිවර්තනය නොකොටම ඛයිමලයට ගෙන ඇති බවත් අපි සොයා ගනිමු. එහි අරුත "ප්‍රතිවාදියා" වන අතර එහිම සුපිරිස්වභාවික පොළඹවන්නෙකු සඳහන් නොකෙරේ.

මෙම වචනය සැමවිටම පරිවර්තනය නොකොට සාතන් ලෙස

ශුද්ධ ලියවිල්ල තුළ ඉතිරි කර නැත. අවස්ථා දහනතරකදී එහි පරිවර්තන අර්ථයවන “ප්‍රතිවාදියා” ලෙස දී ඇත. මෙම සඳහන් සමහරෙක් ගැන සිතා බැලීමේදී මෙම වචනය පිළිබඳ විශේෂත්වය මත මගේ ආලෝකයක් වැටෙනු ඇත.

දාවිත් රජු සාතන් ලෙස

සාවුල් රජුගේ ඊර්ෂ්‍යාව කෙරෙහි දැවීන් හට පලා යෑමට සිදුවූ විට, ඔහු හට පිලිස්තීන්වරු අතර සරණය ලැබුණි. ඔවුන්ගේ විරෝධයට ගොලායන් ඔහු කලින් මරාදමා තිබුණි. එම නිසා ස්වාභාවිකව පිලිස්තීන්වන්ගෙන් සමහර දෙනෙක් ඔහු අවිශ්වාස කළ අතර, යුද්ධය ඇවිදුණු විට ඔවුන් ඔහුගේ ස්වාමියාවූ අතින් කුමරු හට වෝදනා කරමින් “ඒ මනුෂ්‍යයාට නුඹ නියම කළ ස්වාභාවය හැරී යන පිණිස ඔහු යන්ට තරින්න. ඔහු යුද්ධයේදී අපට විරුද්ධකාරයෙකු නොවන පිණිස ඔහු අප සමඟ යුද්ධයට නොයේවා” (1 සාවුවෙල් 29:4) මෙතැන “විරුද්ධකාරයා” ලෙස පරිවර්තනය කළ වචනය සාතන්ය. “දෙවියන්වන්සේගේ සිතට එකඟ මනුෂ්‍යයෙකු” ලෙස (1 සාවුවෙල් 13:14, ක්‍රියා 13:22) වෙනත් තැනක සඳහන්වූ මෙම මිනිසා, වියතැකි සාතන් කෙනෙක් ලෙස විස්තර කර ඇත.

විශ්වාසවන්ත දේවදූතයෙකු සාතන් ලෙස

මුල් කාණවේදී සාතන් නමැති වචනයේ අසුරුව සඳහනක් ඉශ්‍රායෙලිතයන් මිසරයේ සිට වනාන්තරය හරහා කනාන් දේශය දක්වා යන ගමන සම්බන්ධයේදී හමුවේ. කනාන් අවට සිටි සියලු ජාතික මෙම ඉශ්‍රායෙලිත ආක්‍රමණය පිළිබඳ කියවුණි. එහි එක් රජ කෙනෙකු වූ මෝවබ්ගේ බාලක්, ඔවුන්හට ගාප කිරීම සඳහා යමෙක් සෙව්වේය. මෙම අභිප්‍රායෙන් ඔහු, මාධාකරුවෙකු වූ බාලාමිගේ සේවය යොදා ගැනීමට උත්සහ කළේය.

මෙම මිනිසා හට බාලක්වෙත යෑමට පළමුව දෙවියන්වන්සේ තනනම් කලක්, පසුව රජතුමාගේ පණිවිඩකරුවන් පැමිණියහොත් ඔවුන් සමඟ යෑමට පවසන ලදී. පණිවිඩය ලැබෙන තුරු බලා නොසිටි ඔහු, බාලක් විසින් පොරොන්දුවූ තනාග ලඹා ගැනීමේ ආගාව ඇතිව, පසුදින උදයේම අවදිව තම කොටළුදෙන සුදානම් කර ගමන පිටත් විය. නමුත් ඉතා ඉක්මනින්, දෙවියන්වන්සේගේ දේවදූතයෙකු, බාලාමිට අදෘශ්‍යමානව, සවුට ඇඳ ඔහුගේ මග හරස් කරමින් “ඔහුට විරුද්ධකාරයෙක්ව (සාතන්)” සිටගත්ත. කොටළුවා හට දේවදූතයා

දෘශ්‍යමාණවූ බැවින් ඔහු මග හැරීම සඳහා කෙතට ගියේය. නැවත මාර්ගයට ගැනීම සඳහා කොටඵවාට පහර දුන් බාලාමී හට මෙවර යැමට සිදුවූයේ දෙපැත්තෙන් බිත්ති ඇත්තාවූ මිදිවත්තක් මැදිනි. නැවත වරක් දේවදූතයා මග හරස් කරමින් සිටී අතර නැවත වරක් කොටඵවා ඔහු මග හැරීමට උත්සහ කළේය. එසේ කිරීමේදී බාලාමීගේ පය බිත්තියේ ගැටුණි. නැවතත් උගේ ස්වාමියා ඇයට තැලිය. දේවදූතයා පසුකර යැමට නොහැකිවූ කොටඵවා බිම වැතිරුණු අතර නැවතත් පහරකහ ලදී. එවිට ගොඵ සත්වයා හට කථාව දෙන ලදුව “දිවැස්වරයාගේ උමතු වට දොස් පැවරුවේය.”

අත්තිමේදී බාලාමී දේවදූතයා දුටු අතර, කොටඵවා හට දැක්වූ සැලකිල්ල සහ ඔහුගේ කලබල තැයිටීම සඳහා තරවටු කරන ලදුව මෝවබිවරුන් සමඟ ගමන යන්නට අවසර දෙන ලදී. තවුත් ඔහු ඔවුන්ගේ රටට පැමිණී විට, ඉඟුගෙලිතයන් හට ගෘහ කරනවා වෙනුවට, මෝවබිවරුන්ගේ ධාන්තාපයට, ඔහු ඔවුන් ආශිර්වාද කළේය. (ගණන් කථාව 22:20 - 33)

මෙම අවස්ථාවේදී, ස්වාමීන්වහන්සේගේ පැවරුම විශ්වාසවත්තව කරගෙන ආ ස්වාමීන්වහන්සේගේ දේවදූතයෙකු, ධාතන් හෝ විරුද්ධකාරයා ලෙස හඳුන්වයි.

අපෝස්තලවරු ජේතෘස් සාතන් ලෙස

යේසුස්වහන්සේ පලස්තීනයේ පිවත්වෙමින් සුව කිරීමේ අපූර්ව වික්‍රමයන් කරනා විට, උන්වහන්සේ කවුරුන්දැයි බෙහෝ අනුමාන පැවතී අතර, තමා පිළිබඳ ජනතාව පවසන්නේ කුමක්දැයි දිනක් උන්වහන්සේ තම ගෝලයන්ගෙන් ඇසූ සේක. සමහරු උන්වහන්සේ යොහන් බොහිස්ත බවත්, තවත් අය උන්වහන්සේ දිවැයිවර එලිජා හෝ යෙරමියා නැවත පිවිතයට පැමිණ ඇති බැව් පවසන බව ඔවුහු පැවසූහ. එවිට යේසුස් වහන්සේ, ඔවුන් තමා කවුරුන් ලෙස සිතන්නේදැයි ඇසූසේක. සැතෙකින් අපෝස්තලු ජේතෘස්ගේ පිළිතුරු පැමිණියේය, “ඔබ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය. පිවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝය.” ! එම යථාර්ථය මිනිසුන් ඔහුට නොඉගැන්වූ බවත්, දෙවියන්වහන්සේගේ කෘත්‍ර එළිදරවුවෙන් පැමිණී බවත් යේසුස්වහන්සේ ජේතෘස්තට පැවසූ සේක. අපෝස්තලු වරයාගේ ප්‍රකාශය මත දෙවියන්වහන්සේගේ සතාව පදනම් වන බව සහ ස්වර්ගයෙහි රාජ්‍යයේ යතුරු ජේතෘස්තට ලැබිය යුතු බව යේසුස්වහන්සේ තවදුරටත් කියේක. තවද පෘථිවිය මත බැඳීම් හෝ මිදීම්

සඳහා ඔහුගේ තිරණ ස්වර්ගයෙහි පිළිගනිනු ලැබේ.

තමා දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා යන යටර්තය තිබුණු නමුත්, නොබෝ කලෙකින් තමා කුරුසියේ බිහිසුණු අත්දැකීමට මුහුණ දිය යුතු බැව් යේසුස්වහන්සේ දැන සිටි සේක. තමා නැතිවීමේ කම්පනයට තම ගෝලයන් සුදානම් කිරීමට උත්වහන්සේ ආරම්භ කල සේක. තමන් වහන්සේ යෙරුසලමට යායුතු බවත්, එහිදී ආගමික නායකයන් විසින් නොමනා ලෙස සැලකුම් ලබන බවත්, මරණයට පත් කෙරෙන බවත්, උත්වහන්සේ පැවසූ සේක. මේවා උත්වහන්සේගේ ගෝලයන් හට සරලව විශ්වාස කිරීමට නොහැකි විය. මෙතරම් සංඛ්‍යාවක් සුවකල, මරණීන් පවා නැගිටෙවු මිනිසෙකු තමා භාගනය කිරීමට ඉඩකරින්සේ කෙසේද ?

තිතරම සිදුවූ ලෙස, අපෝස්තුලු ජේතෘස් ඔවුන්ගේ සිතුවිලි ප්‍රකාශ කළේය. “ස්වාමිනි, එය ඔබ කෙරෙහි දුරුවේවා. ඔබට කිසිකලෙකත් එසේ සිද්ධ නොවන්නේය.” සැනෙකින් ඔහු වෙත හරුණු ස්වාමීන්, “යාගන් මා පස්තට යව, නුඹ මට බාධාවක්ය. මක්නිසාද නුඹ මනුෂ්‍යයන්ගේ කාරණා මිස දෙවියන්වහන්සේගේ කාරණා කල්පනා කරන්නේ නැතැයි කියේක.” (මතෙව් 16:21-23) වෙනත් ඉංග්‍රීසි බයිබල් සංස්කරණයක් විස්තර කරනු පරිදි, “ඔබ දෙවියන්වහන්සේ ලෙස නොව මිනිසෙකු ලෙස සිතන්නෙහිය.”

අපෝස්තුලුවරයා හට විස්මය දනවන වෙනසක් මෙතැන විය. ඔහුහට ටික වේලාවකට ප්‍රථම ස්වර්ගයෙහි රාජ්‍යයේ යතුරු භාරදෙන බැව් පවතා තිබුණි. දැන් ඔහු සාතන් ලෙස ප්‍රකාශ කර ඇත. “ප්‍රතිවාදියා” නම් එහි මුල් අර්ථය අප දෙන්නේ නම්, සියල්ල පැහැදිලිය. ජේතෘස් සැබැවින්ම යේසුස්වහන්සේ හට විරුද්ධකාරයෙකු විය. මක්නිසාද ස්වාමීන් ඔහුට ඇතුම්කන් දුන්නා නම්, උත්වහන්සේ කුරුසිය වලකනු ලබන්නට තිබුණි. උත්වහන්සේගේ පැවැත්මේ මුලු ආතිප්‍රායම පරාජවන්නට තිබුණි. මක්නිසාද උත්වහන්සේගේ පිවිත දානය නොමැතිව මිනිසුන් සඳහා ගැළවීම නොමැති විය.

මාංශයෙහි උලක්

පුද්ගලයන් සඳහා යොදනවාට අමතරව, සාතන් නමැති පදය යාර්ටික නෝ ආගමික ත්ත්වයන් සඳහා යොදනු ලැබිණ. එක් වියේමිත උදාහරණයක් නම් අපෝස්තුලුවර පාවුල් පිළිබඳවය. කොරින්තියේ ක්‍රිස්තියානි සනාවේ සාමාජිකයන් විසින් ඔහු දැඩි විවේචනයට ලක්කර තිබුණි. ඔවුන්ගේ පහරදීම් වලට එරෙහි ආරක්ෂාවක් වශයෙන්, තමන් හට දෙවියන්වහන්සේ දෙනලද විශ්මිත දර්ශනයක් පිළිබඳ ඔහු ඔවුනට

පැවසුවේය. එහිදී ඔහු, “කියන්නට බැරිවූ, මනුෂ්‍යයෙකු විසින් නොකිය යුතු වචන” ඉවණය කළේය. ඔහුගේ අත්දැකීම් පිළිබඳ පුරකාරම් කීමට ඔහුට අවසර නොතිබුණු අතර, තමන් උඩකුටන නිසා “යාතන්ගේ දුතයෙකු වැනිවූ උලක් මාගේ මාංසයෙහි මට දෙන ලද්දේය.” (2 කොරින්ති 12:2-7)

“ගේ” නමැති වචනය මුල් කෘතියෙහි නොමැති අතර, “යාතන්ගේ දුතයෙකු” නම් ප්‍රකාශයෙහි අරුත “දුතයෙකු, විරුද්ධවාදියෙකු” යන්නයි. මාංසයෙහි උල යම් ව්‍යාධියක් විය. එය කුමක්දැයි නිශ්චිත නොමැති නමුත්, වෙනත් ස්ථානයක තම “දුර්වලතාවය” පිළිබඳ අපෝස්තුලුවරයා කථා කරයි. මෙතැන වචනය **අන්තෙහෙයියා** වන අතර එය ග්‍රීකයන්ට ඇතැවුන්ගේ අංගනාහි පිඩාවයි. එය අපෝස්තුලුවරයාගේ කථාවට බලපාන ලද්දේය යි කේ. මක්නිසාද ඔහුගේ දුර්වලතාවය පිළිබඳ කොරින්ති විවේචකයෝ මෙසේ පැවසූහ, “යරීරාකාරය දුර්වලය, කථාවද සුළුය.” (1 කොරි. 2:3, 2 කොරි. 10:10) මාංසයෙහි උල කුමක් වූවත්, එය ඔහුට පැනැදිලිවීම අවාසියක් සහ විරුද්ධවාදියෙක් වූ අතර, සුභාරංචිය දේශනා කිරීමේ ක්‍රියාව වඩා දුග්ගත කරන ලදී. එසේ මෙතැනදී, ශාරීරික සෞඛ්‍ය හිතතාවය සඳහා සාතන් නම් පදය යොදා ඇත.

අනාතියස් සහ සරීරා

ක්‍රිස්තියානි ධර්මය පලස්තිනයේ ස්ථාපිතවූ විට, එහි සාමාජිකයෝ මුලදී තම දේපල බෙදාගත් අතර සියල්ලෙහි පොදු අයිතියක් විය. එම ප්‍රජාවේ සාමාජිකයන් දෙදෙනෙකු වූ අනාතියස් සහ සරීරා දෙපැත්තෙන්ම වාසි ලබා ගැනීමට සිතුවෝය. තම දේපල විකුණූ ඔවුහු, ඒ සියල්ල දෙනවා යැයි පවසා ලැබූ දෙයින් කොටසක් පමණක් ගෙන ආවෝය. අපෝස්තුලුවර ජේතෘස් විසින් පළමුව අනාතියස් හට කථාකර මෙසේ පවසන ලදී. “ශුද්ධාත්මයාණන්වහන්සේ රචටා බිමේ මිලෙන් කොටසක් තබා ගන්නට සාතන් නුඹේ සිත පිරවීවේ මක්නිසාද? ඒක තිබියෙදී නුඹටම අයිතිව තිබුණා නොවේද? වික්කායින් පසුත් මිල නුඹේ කැමැත්ත යටතේ තිබුණා නොවේද? නුඹේ සිතින් මෙබඳු යෝජනා කරගන්නට යෙදුනේ කොතොමද? නුඹ බොරු කිවේ මනුෂ්‍යයන්ට නොව දෙවියන්වහන්සේටය.” යැනෙකින් අනාතියස් මැරී වැටුනි.

පසුව සිදුවූ දේ නොදත් ඔහුගේ ඩිරියවූ, සරීරා කාමරයට පැමිණ, තම ස්වාමියා සමඟ කථා කරගත් ලෙස එම කථාවම පැවසුවාය. අපෝස්තුලුවරයා ඇඟට මෙසේ පැවසුවේය, “ස්වාමීන්වහන්සේගේ ආත්මයාණන් පරීක්ෂා කරන්නට නුඹලා එකඟ වෙන්නට යෙදුනේ

කොතොමද? අත්ත, නුඹේ පුරුෂයා වැළඳු අයගේ පාද දොර ලඟය.”
සැතෙකින් සර්වාද මැරී වැටුනි. (ක්‍රියා 5:1-11)

මෙතැන එම දෙදෙනාගේ සිත්වල තිබූ තණ්හාව සහ රැවටිල්ල
ඔවුන් මරණය කරා යොමු කලහ. ඔවුහු සත්‍යයට ප්‍රතිවාදීන් වී සිටියහ.
මක්නිසාද බොහෝ දේ නැතිකර නොගත්තත්, තමන් තනාගියිලි බැවි
අභවන්නට උවමනාවු බැවිනි.

සාතන් හට බාරදීම

වනාහිවාරයට වැරදිකරනු කොරින්ති සභාවෙහි සාමාජිකයෙකු
හට විරුද්ධව අපෝස්තුලු පාවුල්ගේ විනිශ්චයේදී, සාතන් වචනය
භාවිතයේ සිත්ගන්නා නිදර්ශනයක් ඇත. ඔහු මෙසේ ලිවීය. “අපගේ
ස්වාමිවු යෙසුස්වතන්සේගේ දවසේදී ගැළවෙන පිණිස මාංශය භාස්තිවීම
පිණිස මෙබඳු තැනැත්තා සාතන්ට භාරදීමටය.” (1 කොරින්ති 5:1-5)

සාතන් සැබැවින්ම අමරණීය පොලුඔවත්තෙකු නම්, තම ප්‍රකෘති
කල්පනාවට ගෙන ඒමට දැඬුවමක් සඳහා එම පවුකාරයා ඔහුට බාරදීමේ
අර්ථයක් නොමැති බැවි පෙනේ.

සාතන් දෙපායට

තම සහෝදර - ජාතික මිත්‍යාදෘෂ්ටික ප්‍රතිවාදීන් විසින් නොබෝ
දිනකින් දැඩි පීඩාවට ලක්වන්නටහුත් රෝමාණු ඇදහිලිවත්තයන්
සනසවමින් පාවුල් මෙසේ ලිවේය. “සමාදානයේ දෙවියන්වතන්සේද
නොබෝ කලෙකින් සාතන් නුඹලාගේ පාදයට දමා පොඩි කරන සේක.”
(රෝම 16:20) අමරණීය පිවිසෙකු මිනිස් දෙපායට පොඩිකරන්නේ
කෙසේද? නමුත් නොබෝ කලෙකින් රෝමාණු අධිරාජ්‍යය තුළ ක්‍රිස්තියානි
යැයි කියාගන්නා බලයයන් විසින් මිත්‍යාදෘෂ්ටිය විනාශ කිරීම, අපෝස්තුලු
වරයාගේ වදන් සම්පූර්ණ වීම සේ පහසුවෙන් වැටෙන්නේ.

එසේ, බයිබලය තුළ “සාතන්” නමැති වචනය සඳහන් වන සෑම
තැනම “ප්‍රතිවාදීයා” වචනය ආදේශකරන්නේ නම්, නපුරේ අමරණීය
නියෝජිතයෙකු පිළිබඳ කිසිම අකල්පයක් නොමැතිව සන්දර්භය තුළ
අර්ථය කියැවෙනවා ඇත.

4. පාපය පිළිබඳ සත්‍යය

“යහඥයා”, “සාතන්” සහ “භූතයා” වැනි පද ඒවායේ මුල් අර්ථයේදී කිසිම අමරණීය පොළඹවන්නෙකු ගැන සඳහනක් නොකරන බව, මෙම විෂයය මත අපගේ මුල් අධ්‍යයන පෙන්වා දුනි. එසේ නමුත්, නිශ්චිත පුද්ගලයන් සඳහන් කිරීම සඳහා මෙහි පළමු වදන් දෙක යෙදී ඇති ජේද ඇත. මේවා අපි පසුව සලකා බලමු.

එසේ කිරීමට පුවම, පාපය පිළිබඳ ශුද්ධ ලියවිල්ලේ ධනාත්මක උගැන්වීම්, මිනිසුන් පවුකරන්නේ මන්ද සහ එහි අවසාන ඉවත් කිරීමේ සහ විනාශයේ ක්‍රමය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීම යෝග්‍යය.

සැම මිනිසාම තමාගේ යහඥයා.

පාපයට සරල නිර්වචනයක් බයිබලය සතුය. “පාපය නම් නොපහත්කමය.” (1 යොතන් 3:4) ලෙස එය පවසයි. මෙහි සඳහන් කරන පහත සැබවින්ම, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවයි. ඒ නිසා, සියල්ලෝම වැරදිකාරයෝය. මක්නිසාද “ධර්මිෂ්ඨ කෙනෙක් නැත. එසේය එක්කෙනෙක්වත් නැත.” (රෝම 3:10) කෙසේ නමුත්, අප පාපය සිදු කරන්නේ ඇයි? නැවතත් ශුද්ධ ලියවිල්ල පිළිතුර සපයයි. අපෝස්තුලුවට යාකොබ් මෙසේ ලියයි, “යමෙක් පරීක්ෂා කරනු ලබන කල, මම දෙවියන් වහන්සේගෙන් පරීක්ෂාකරනු ලබමිනි නොකියවා. මක්නිසාද උන්වහන්සේ නපුරෙන් පරීක්ෂා කරනු ලබන්ට නුපුලුවන. උන්වහන්සේම කිසිවෙකු පරීක්ෂා නොකරන සේක. නමුත් එක එක මනුෂ්‍යයා තම තමාගේ තෘෂ්ණාවෙන් අදිනු ලබන කල්හිද, පොළඹවනු ලබන කල්හිද පරීක්ෂා කරනු ලබයි. එවිට තෘෂ්ණාව පිළිසිඳගත් කල්හි පාපය වදන්හිය. පාපයද සම්පූර්ණව කල්හි මරණය උපදවයි.” (යාකොබ් 1:13-15)

මෙම පද තුළ කෙතරම් නිවැරදි ලෙස පාපය දෙසට වර්ධනය වී ස්තර කෙරෙන සැටි අපි අපගේම අත්දැකීම් වලින් දකිමු. වැරදි කිරීමේ ආවේයය අප එසැනින්ම ඉවත් නොකරන්නේ නම්, අප කඩ කිරීම තුළට ලිස්සායාම නොවැලැක්විය හැකිය. අපගේ ස්වභාවයම පොළඹ වීම සපයන අතර, ඒ අරුතින් සැම මිනිසාම තමාට තමාගේ යහඥයා (දෙවියන්වහන්සේගේ අපවාදකාරයා) සහ ප්‍රතිවාදියා (සාතන්). පළමු පවුකාරයන්වූ ආදම් සහ ඒවගෙන් මෙම ස්වභාවය උරුම වී ඇත. මෙම ක්‍රමයෙන් තත්ත්වය ශුද්ධ ලියවිල්ල විස්තර කරයි.

“එතෙයින් එක් මනුෂ්‍යයෙකු කරණකොටගෙන පාපයත් පාපය

කරුණාකොඳෙහි මරණයත් ලෝකයට ඇතුළු වූනාක් මෙන්, සියලු මනුෂ්‍යයන් පවුකල බැවින් සියල්ලන් කෙරෙහි මරණයද පැමිණුණේය..... එක වරදක් කරුණකොටගෙන දැඩුවමට පත් කිරීම පිණිස විනිශ්චය සියලුම මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහි පැමිණුණාක් මෙන්..... එක මනුෂ්‍යයාගේ අභිකරුණම කරුණකොටගෙන බොහෝ දෙනා පවුකාරයන් කරනු ලබුවා සේම....." (රෝම 5:12, 18 සහ 19) ආදම් මෙන්, එම ක්‍රමයෙන්ම නොවුනත්, "සියල්ලෝම පවුකොට දෙවියන්වහන්සේගේ මහිමයෙන් හිනව සිටිති." (රෝම 3:23) මෙම අරුතින් දෙවියන්වහන්සේගේ ධර්මීයතාවයට අපවාද කරන්නා සහ දෙවියන්වහන්සේ හට කිකරුවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන යහපත, සෑම මිනිසෙකුම තුළ ඇති පව් කිරීමේ ප්‍රවනතාවයයි.

එපිසයේ සිටි ක්‍රිස්තියානීන් හට ලියන අපෝස්තුලු පාවුල්ගේ ලිපිය මගින් මෙම සත්‍යය වඩාත් තොදිත් කනවයි. ඔවුන් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ විශ්වාස කිරීමට පෙර ඔවුන්ගේ හැසිරීම පිළිබඳ විස්තර කරමින් එක් පදයක "අභිකරුණමේ ප්‍රභූයන් තුළ දැන් ක්‍රියාකරන්නාවූ ආත්මය" ඔවුන් හසුරුවන ලැබූ බැව් පවසයි. ඊළඟ පදයේදී, විශ්වාසයට පෙර ඔවුන් "මාංගයේ තෘෂ්ණාවල හැසිරෙමින්, මාංගයටත් සිතටත් කැමති දේ කරමින්" සිටි බැව් ඔහු පවසයි. (එපිස 2:2-3)

මරණයේ බලය

ලෝකය තුළට පාපය පැමිණි විට ඒ සමඟ මරණයද පැමිණියේ, පාපයේ කුළිය මරණය නිසාවෙනි. පාපය සහ මරණය දැන් රාජ්‍යයකරත් (රෝම 6:23, 5:21) නව ගිවිසුමේ ජේද දෙකක් මෙතැන සංසන්දනය කිරීමේදී, යහපත සහ පාපය අතර සම්බන්ධතාවය පෙන්වයි. දැනටමත් උපුටා දැක්වූ ජේදයේ, අපෝස්තුලු යාකොබ් පැවසුවේ "පාපය මරණය උපදවයි." යනුවෙනි. හේබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියූ ලිපියේ, මරණයේ බලය යහපත හට ඇති බැව් අපි කියවමු. (හේබ්‍රෙව් 2:14) මිනිස් පාපය සහ යහපත එසේ සමකර ඇත.

"සදාකල් ජීවිතය"

දිව්‍යමය විනිශ්චයේදී, පාපය මරණයෙන් දැඩුවමී ලද යුතුය. සියල්ලෝ පවුකාරයන්වූ නිසා සියල්ලෝ මරණයට නියමවූහ. නමුත් සියලු යුගයයන් පුරා පරමිපරාවන් මෙම නිශ්චල මාර්ගය තුළ පැමිණෙමින් සහ යමින් සිටීම දිව්‍යමය සැලැස්ම නොවීය. කරුණ මෙසේ වුවා නම්, මැවීම අසාර්ථක වන්නට හිතැය. දෙවියන්වහන්සේ තම මහිමය සඳහා ලෝකය

සැදු අතර, අඩු තරමේ මිනිස් වර්ගයාගේ සාමාජිකයන් කිහිපදෙනෙකුගේ ප්‍රීතිමත් කාලයක් එය සඳහාම උරුමකරගනු ඇතැයි උන්වහන්සේ නියෝග කල සේක. යෙරුසලෙමේ සියෙන් කන්ද පිළිබඳ කථා කරමින්, ගිතාවලිය කර්තෘ දාවිත් මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය. “ස්වාමීන්වහන්සේ එහිදී ඇඟිල්වැදය, එනම් සදාකාල පීචනය, නියම කල සේක.” (ගිතාවලිය 133:3) ගැටළුව විසඳුවේ කෙසේද? මෙ ජයග්‍රහණයේ බඩබල් වර්තාව, යඤාය පිළිබඳ විෂයය හා සම්පව බැඳී ඇත.

යේසුස්වහන්සේ, ගැළවුම්කරු

පවුකාරයන්හට මනස්තාපවි සදාකල් පීචත් වීම සඳහා පුලුවන්කම ඇති කල් නායරෙත්ති යේසුස්වහන්සේය. උන්වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාද, මරියාගේ පුත්‍රයාද විය. උන්වහන්සේගේ පළමු සඳහන වූයේ කනස මරියා මත දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධාත්මයේ ක්‍රියාකාරීත්ව තුළින් උන්වහන්සේ උපත ලද බැවිනි. මෙහි අරුත වූයේ උන්වහන්සේ මනුෂ්‍යය වර්ගයාගේ සාමාජිකයෙකු වූ බවත්, සියලු මනුෂ්‍යයන් විඳිනා හැකිම අත්දැකීමට හැකිවූ බවත්ය.

ශුද්ධ ලියවිල්ල මෙය ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කරයි. යේසුස් වහන්සේ තුළින් දෙවියන්වහන්සේ සහ අදහන්නා අතර පවතින ඛන්ධනය පිළිබඳ ලියමින්, හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියූ ලිපිය මෙසේ පවසයි. “අපට සිටින්නේ අපේ දුර්වලකම් වලදී අපේ දුක නොදැනෙන උත්තම පුජකයෙක් නොව, පවු කිරීමක් නැතිව, සියලු ආකාරයෙන්ම අපවභාවයේ පරිඤා කරනු ලැබූ උත්තම පුජකයෙක්ය.” (හෙබ්‍රෙව් 4:15) එම ලිපියේම මෙසේද ලියා ඇත. “උන්වහන්සේ මාංසවත්ව සිටී දවස්වලදී” යේසුස් වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේ උදෙසා “බලවත් හැඩ්මෙන් හා කඳුලින් යුක්තව ගාවිඤා සහ කන්තලවී ඔප්පු කරන (ලදී)” (හෙබ්‍රෙව් 5:7) උන්වහන්සේ හට විදේරා සිටිය යුතු වූ කුරුසිය හෝ වේදනාකාරී අත්දැකීමක් වූ අතර, උන්වහන්සේ මෙසේ අයැදීය. “අහෝ මාගේ පියාණෙනි, මේ කුසලන මා කෙරෙන් පහවෙන්නට පුළුවන් නම් එසේ වේවා.” (මතෙව් 26:39) එසේ කිරීමට නොහැකි විය. කුරුසියගත වීමේ හෝ වේදනාව සහ අවමානයට මුහුණ දීමට යේසුස්වහන්සේට සිදු විය.

සදාකාලයටම ජීවත්ව

මෙම බිහිසුණු අත්දැකීම මඟින් ලබාගත්තේ කුමක්ද? එය අවශ්‍ය වූයේ මන්ද? නැවතත් මෙම ප්‍රශ්නයට හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියූ ලිපිය පිළිතුරු සපයයි. එහි අපි මෙසේ කියවමු:

“වහෙයින් දැරුවන් (මිනිස් වර්ගයාගේ සාමාජිකයෝ) ලේ හා මාංසයට පංශුකාරයන්ව සිටින නිසා උන්වහන්සේගේ එම ආකාරයෙන් ඒවාට පංශුකාරයෙක් වූ සේක. එසේ කළේ මරණය කෙරෙහි ඔලය ඇත්තාවන යහපතාව මරණය කරණකොටගෙන ඔල නැතිකොට, පිටිතය මුලුල්ලෙහි මරණයට හයින් වාල්කමට යටත්ව සිටී සියල්ලන් නිදහස් කරන පිණිසය.” (හෙබ්‍රෙව් 2:14,15)

යහපතා යනු අමරණීය පොළඹවන්නෙකු ලෙස අප විච්චාය කරනවා නම්, මෙම පදය දුර්ඛෝධය, මත්තිකාද, නොමැරෙණ පිටියෙකු විනය කරන්නේ කෙසේද? එයට අමතරව, මරණය තුළින් එවන් පිටියෙකු විනය කරන්නට යෙදුස්වහන්සේ හට තැබීවූයේ කෙසේද? නමුත්, යහපතා නියෝජනය කරන්නේ පාපි මිනිස් ස්වභාවය යැයි අප වටහාගත් විට, මෙම පේදය තේරුම් ගැනීම අපහසු නැත.

අනෙක් සියලුම මිනිසුන් සේ යෙදුස්වහන්සේද, පොළඹ වීමට ඔදුන්වූ නමුත්, එක් සක්‍රීය ප්‍රවේදයක් ඇත. **උන්වහන්සේ කිසිදිනෙක නොසුම් වීමට යටත් නොවූ සේක.** උන්වහන්සේගේ මුළු පිටිත කාලය පුරාම උන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථා පැවැත්වූ අතර, කුරුකිය පැමිණි විට, එය පරිපූර්ණ පිටිතයක කුටුප්‍රාප්තිය විය. “උන්වහන්සේ කිසි පාපයක් නොකළ කෙනෙක් වූ සේක. (1 පේතෘස් 2:22, හේබ්‍රෙව් 7:26) ඉතිහාසයෙහි පළමුවැනි සහ එකම වාතාවට, පාපය සාර්ථකව අභියෝග කරන ලද්දේය. තමන්වහන්සේ තුළ යෙදුස්වහන්සේ පාපය හෝ යහපතා විනය කළ අතර, එය එසේවූ බැවින් උන්වහන්සේ මත තිබූ මරණයේ ඔලයද, විනය කරන ලදී. උන්වහන්සේ මිය ගියද, මළුවන්ගෙන් උත්තානය කරනු ලැබ අමරණීය පිටිතය දෙන ලද්දේය. මෙසේ පැවසීමට උන්වහන්සේට තැබීවිය. “(මම) පිවමානවූ තැනැත්තාය. මම මැරුනෙමි. නමුත් ඔලව, මම දැන් සදාකාලේටම පිවත්ව සිටිමි.” (එළිදරව් 1:18)

පාපය පරාජය කරණු ලැබීම.

යෙදුස්වහන්සේගේ මරණය සහ උත්තානය, එය කොතරම් ගැඹුරු වූවත්, එය උන්වහන්සේට තැනවූවාට වඩා බොහෝ වැදගත්කමින් යුත් අර්ථයකින් යුතුවිය. මත්තිකාදගත්, උන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ හට කලදේ, අන්අය සඳහා කල නොහැකි විය. උන්වහන්සේ යහපතා හෝ පාපය කෙරෙහි මනුෂ්‍ය ප්‍රවනතාවය ස්වභාවික කළ බැවින්, උන්වහන්සේගේ නාමය නිසා මිනිසුන්ගේ පාප සම්පූර්ණයෙන් කමාකරගත හැකි මාර්ගය විවෘත කරණ ලදී. එහි

ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පාපී මනුෂ්‍යයෝ හට තම පාප තිබුණු නමුත්, සදාකාල පිවිතයේ බලාපොරොත්තුව ලබාගත හැකි විය. තමන් මතුපිට උන්වහන්සේගේ **නෘමිත** ගන්නා අය සඳහා ක්ෂමාවේ මාර්ගයක් ලෙස අපගේ ස්වාමීන්ගේ නොකැලැල් පුජාවීම පිළිගැනීමට දෙවියන්වහන්සේ මනාපය. පාපයේ විපාකයෙන් තම ජනතාව ගළවා ගැනීම සඳහා උන්වහන්සේ පැමිණි බැවින්, යේසුස්වහන්සේ හට යේසුස් (ගැළවුම්කරු) ගැයි නම් කළහ. තෙවුවුවරුනට ලියූ ලිපියේ තවත් වචනවල “තමන්ම පුජකිරීම කරනුකොටගෙන පාපය පහ කරනු පිණිස” (තෙවුවේ 9:26) නමැති පදය, අපි දැනටමත් උපුටා දක්වා ඇති “මරණය තුළින්, උන්වහන්සේ යහපතා විනාශ කරන ලදී” පදයට සමාන්තරය. “දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් ප්‍රකාශ කරනු ලැබුවේ මේ පිණිසය, එනම් යහපතාගේ ක්‍රියා විනාශ කරන පිණිසය.” (1 යොහන් 3:8)

සුභාරංචිය

යේසුස්වහන්සේගේ ක්‍රියාව තවමත් සම්පූර්ණ නැත. මනුෂ්‍යයෝ තවමත් පවුකාරයෝය, “අභිකරුකමේ පුත්‍රයන්”ය. (එපිස 2:2) එසේත් නැත්නම්, තවත් ශුද්ධලියවිල්ලක් පෙන්වන පරිදි “යහපතාගේ දරුවෝය” (1 යොහන් 3:10) මෙම දුක්ඛර තත්වය කෙරෙහි ගැළවීම ස්වයංක්‍රීය නොවේ. එය රදා පවතින්නේ යේසුස්වහන්සේගේ ක්‍රියාවෙන් ලාභයක් ලබා ගැනීම මතය. උන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කල සුභාරංචිය ඔවුනට පවසන්නේ, උන්වහන්සේ තුළින් ඔවුන්ට “යහපතාගේ උපාය වලට විරුද්ධව සිටින්නට” හැකි බවය. (එපිස 6:11) දෙවියන්වහන්සේ හට තම යහපත සහ ආතතික විරුද්ධත්වයෙන් යුත් සියලු මිනිස් රාජ්‍යයන් අභිමි කිරීම සඳහා දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය පෘථිවිය මත ස්ථාපිත කිරීමට උන්වහන්සේ නැවත පැමිණෙන බැවිද පවසත්. මෙම පද, මැළුම්කරුවාණන්ගේ කැමැත්ත දෙසට අපවාදී සහ සතුරු ආකල්ප සඳහා යෙදේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, “ලෝකයේ අධිපතිකම අපගේ ස්වාමීන්වහන්සේටද, තමන් ක්‍රියාත්මකවන්නේටද..... වන්නේය. උන්වහන්සේ සදාකාලේටම රජකම් කරන සේක.” (එළිදරව් 11:15)

සුභාරංචිය මත විශ්වාසය, සැබෑ මනස්තාපය සහ යේසුස් වහන්සේගේ ගැළවීමේ ක්‍රියාව පිළිගැනීමෙන්, පසුගිය පාප අනෝසි කිරීම සඳහා අදහන්නා ජලයේ පූර්ණ ගිලීමකින් බොහිස්මය ලැබිය යුතුය. ජලය තුළින්, ස්වාමීන්ගේ පිවිතය පදනම් කොට, ඔහු නව පිවිතයකට නැගී සිටී. එවිට ඔහු හට, “ඊවටිල්ලේ තෘෂ්ණාවල් අනුව දුෂ්චරිතවනාඩු පරණ මනුෂ්‍යයා පහ කිරීමට” පවසනු ලැබේ. (එපිස 4:22) එසේත්

තැනිතම් වෙත වචන වලින්, මිනිස් ස්වභාවය නැඹුරුවන්නාවූ පාපයට එරෙහිව සටන් කිරීමට කියනු ලැබේ. අප දුටු ලෙස මෙය තහවුන්ගේ ඔයිබලිය යනාදිය සමඟ සටන් කිරීමයි. ඔහු තවම මිනිස් නැඹුරුතාවයන් සහිත මිනිසෙකු බැවින් මෙම උත්සාහයේදී ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම සාර්ථක වන්නේ නැත. නමුත් ඔහු මෙම යක්ෂ ප්‍රවෘත්තාවයන්හට ප්‍රතිරෝධ දක්වන්නේ නම්, ඒවා ඔහු කෙරෙහි පලායනු ඇත. මාංශයේ දුර්වලතාවයෙන් ඔහු කලින් කලට පාපයට යටත් වුවත්, මිනිස් ස්වභාවය අත්දැකූ, එහි සියලු දුබලකම් දන්නා යෙසුස්වහන්සේ තුළින්, ඔහුහට දෙවියන්වහන්සේගෙන් කමාව ඉල්ලිය හැක. ස්වාමීන්වහන්සේගේ ශාච්ඤාවෙහි වදන් වලින්, ස්වාමීන් “නපුරෙන් ඔහු ගලවාගන්නවා” ඇත.

යක්ෂයාගේ විනාශය

පෘථිවිය මතට යෙසුස්වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේදී කුට ප්‍රාප්තිය පැමිණෙනු ඇත. මක්නිසාද උන්වහන්සේගේ විනිශ්චයනයෙන්ද පිළිගත් අය සඳහා පාපයෙන් සදහටම නිදහස ලබා දෙන අතර, යෙසුස් වහන්සේගේ මෙන් මනිමාන්විත ගර්භයක් තුළ සදාකාල පිවිත්‍ය ලැබෙනු ඇත. (පිලිප්පි 3:20,21) ඔවුන් සඳහාද එවිට, ස්වාමීන් විසින් යක්ෂයා විනාශ කොට ඇත. ඔවුන් උන්වහන්සේ සමඟ උන්වහන්සේගේ රාජ්‍යයට ඇතුළුවනු ලබන්නෝය. උන්වහන්සේගේ පාලනය ව්‍යාප්තවන විට, එය මුලු පෘථිවියටම පැතිරෙන අතර සියලු මිනිස් ආධිපත්‍යයන් පහකර දමනු ඇත. අවසානයේදී, යක්ෂයා සහ සාතන් සහ දෙවියන්වහන්සේගේ සියලු ප්‍රතිවාදී, ඒවා නියෝජනය කරන පුද්ගලයෝ හෝ ජාතින් සම්පූර්ණයෙන් සහ නිරපේක්ෂ ලෙස විනාශ කර දමනු ඇත.

5. මිනිස් සහ නිරිසන් “සාතන්”

කලින් පරිච්ඡේදවල, යක්ෂයා පුද්ගලාරෝපණය කලාසේ පෙනුනු ශුද්ධලියවිලි කොටස් සඳහන් කරන ලදී. එම පද සැලකිල්ලට ගැනීම දැන් යෝග්‍යය. ඒවා ඔයිබලියේ සඳහන් වන පිළිවෙලින්ම ගැනීම පහසු වනු ඇත.

ඒදහයේ සර්පයා

ආදම් සහ ඒවගේ පොළඹවීම පිළිබඳ වාර්තාවේ “යක්ෂයා” යන පදය නොයෙදේ. නමුත් ඔබ්බෙන් අය, යක්ෂයා සර්පයා තුළින් කටා කල

ඛව වීර්වාස කරන අතර, ඔහු අපගේ පළමු දෙමාපියන් තනනම් ගොඩිය කෙරෙහි තෘෂ්ණාව උපදවා පොළඹවා, වැව්මට තේතුකාරකවූ ඛවත් වීර්වාස කරති. නමුත් උත්පත්ති පොතේ 3 පරිච්ඡේදයේ වියමන, අමරණීය පොළඹවත්තෙකු පිළිබඳ යෝජනා නොකරයි. සර්පයා කවාකල බැව් නමැති යටාර්චයද එම තර්කයට ආධාර නොකරයි. සාතන් නමැති වචනයේ තේරුම ගැන සාක්ෂිපා කිරීමේදී, ඉශ්‍රායෙල්ට ගාප කිරීම සඳහා මෝවඩ් රජුගේ පණිවිඩකාරයන් සමඟ කලබලයෙන් ගිය නිසා බාලාමි හට දොස් පැවරීම සඳහා කවා කිරීමේ බලය තාවකාලිකව කොටඵවෙකුට දීම පිළිබඳව අපි කලින් සඳහන් කළෙමු. එසේ, බුරුවෙකු සඳහා එවන් පැවරීමක් කල හැකිව තිබුණි නම්, සර්පයා හට එවැන්නක් පවරාදීමට, නොහැකි යැයි උපකල්පනය කිරීමට තේතු නොමැත. පැහැදිලිවම, මෙම ජේදය දුෂ්ට අධිමානුෂික අපරාධයෙකුගේ පැවැත්මේ අදහසට සහය නොදක්වයි. එය එහි තමුඵ්වට පුටම එම අදහස එය තුළට තහවාගත යුතුය.

යෝඩ්ගේ සාතන්

යෝඩ්ගේ පොත, වේදනාත්මක පරීක්ෂණය ඉදිරියේ තම යහපත් භාවය පවත්වා ගන්නට සිදුවූ යහපත් මිනිසෙකුගේ වාර්තාවයි. ස්වාමීන් වහන්සේ ඉදිරියේ දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයන් උත්වහන්සේ අභිමුඛ වීමට පැමිණියා යැයි වාර්තාකර ඇත. මොවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ සැබෑ නමක්කාර කරන්නන් යැයි අපි වටහා ගනිමු. මොවුන් අතර සාතන් ලෙස හැඳින්වූ පිටියෙකු විය. ඔහු පැමිණියේ කොතැනින් දැයි දෙවියන්වහන්සේ විමසූ කල, පෘථිවිය පුරා ඇවිද සිටි බැව් ඔහු පිළිතුරු දුනි. මෙම සාක්ෂිපාච යෝඩ් පිළිබඳ අවධානයකට හැරුනි. තම සෞඛ්‍යය, ධනය සහ පොදු වත්තුව නිසා යෝඩ් දෙවියන්වහන්සේ හට සේවය කරන්නේය යන අදහස සාතන් ඉදිරිපත් කළේය. විදවීම අත්දැකීම ඔහුගේ ආකල්පය වෙනස් කරතැයි ඔහු සිත. යෝඩ් පරීක්ෂා කිරීමට සාතන්ට අවසර දෙන ලදී. තම සතුන්, සේවකයන් සහ තම දරුවන් සියල්ල මෙම අවාසනාවන්ත මිනිසාහට ක්‍රමිකව නැතිවූනි. මෙයට එරෙහිව ඔහු වෝදනා කළේ නැත.

යෝඩ්ගේ සෞඛ්‍ය ඉවත් කළහොත්, ඔහු හැරී ඔහුගේ මැවුම්කරුවාණන් හට ගාප කරණු ඇතැයි සාතන් යෝජනා කළේය. මෙම යෝජනාව පිළිගත් අතර මුළු ගර්චය පුරා නපුරු ගබු තුළින් ඔහුට පහර දෙන ලදී. අළුමත කිඳුගත් ඔහු සහනයක් ලබා ගැනීමේ වේතනාවෙන් මැටි භාජනයක කැබුනු කැබැල්ලකින් තමන් සුරාගත්තේය. එහෙත් ඔහු දෙවියන්වහන්සේ හට පරීභව කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

මෙම ඉසව්, පොතේ පළමු පරිච්ඡේද දෙක තුළෙහි විස්තර කර ඇති අතර සාතන් නමැති පදය දනනතර වතාවක් යෙදේ. පොතේ ඉතිරිය, යෝඛි සහ ඔහුගේ සැක කරන මිතුරන් තිදෙනාවන ඵලසාස්, ඩිල්දේද් සහ සොෆාර් සහ පසුව පැමිණි ඵලිහු සමඟ, විදවීමේ ගැටළු පිළිබඳ තර්ක වලට වෙන්කර ඇති අතර අවසානයේ ස්වභවයට දෙවියන්ගේ බලයේ ප්‍රකෘතිමය ප්‍රදර්ශණයක් ඇත. අප දුටු පරිදි, යෝඛිගේ පොතෙහි සාතන් නමැති වචනය නිරන්තරයෙන් “ප්‍රතිවාදියා” ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇත. නැවතත්, සාතන් අමරණීය පොළඹ වන්නෙකු ලෙස යෝජනා කිරීමට අවශ්‍ය පරිවර්තක කරුණු නොමැත. පැහැදිලිවම, දෙවියන්වහන්සේ අතිමුඛයට පැමිණි අනෙක් අය තෙරෙන් ඔහු පෙනුමෙන් වෙනස් නොවීය. යෝඛිමත අභාග්‍යය යන ඵම සඳහා ඔහු තුළ ඔහුගේම බලයක් නොතිබුණි. ඵම බලය පැමිණියේ දෙවියන් වහන්සේගෙනි, මක්නිසාද “කරුණක් නැතිව ඔහු (යෝඛි) නාස්ති කරන්නට ඔහුට විරුද්ධව මා පෙළඹෙමු..... (2 සහ 3 පරිච්ඡේද) ලෙස සාතන් සඳහා දෙවියන්වහන්සේ ඵලිදරවි කරන බැවිනි. සාතන්, යෝඛි සඳහා මිනිස් පුත්‍රවාදියෙක් විය. නැවත වරක් යෝඛිගේ පොතෙහි සුපිරිස්වාතාවීඝ පොළඹවන්නෙකුගේ අදහස හමුවන්නේ, කලින් මවාගත් අදහසක් ඵය තුළට දැමීමෙන් පමණි.

සාතන් දකුණු පාර්ශවයෙහි

ශිතාවලිය තුළ තරමක් දුරට සමාන ජේදයක් යෙදේ. “මගේ ප්‍රශංසා භූමිය වූ දෙවියන්වහන්සා, නියඹේද නූත මැනව. මක්නිසාද දුෂ්ටයාගේ මුඛයද රැවටිලි මුඛයද මට විරුද්ධව ඇරියේය. ඔව්හු බොරු කියන දිවකින් මට කටා කළෝය. ඔවුහු ද්වේශ වචන වලින් මා වටකොට, නිශ්කාරණයේ මට විරුද්ධව සටන් කළෝය. මාගේ ප්‍රේමය වෙනුවට ඔවුහු මට ඵදිරිකාරයෝව (සාතන්ලා) සිටිති. නමුත් මම යාවිඤාචෙතිම යෙදී සිටිමි. තවද මට ඔවුහු යහපතට අයහපතද මාගේ ප්‍රේමයට වෛරයද කලෝය. ඔහු කරෙහි දුෂ්ටයෙකු පත්කල මැනව. සාතන් ඔහුගේ දකුණෙහි සිටිවා. විනිශ්චයේදී ඔහු වරදකාරයෙක් වේවා. ඔහුගේ යාවිඤාචා පාපයක් වේවා.” (ශිතාවලිය 109:1-7)

මෙම ජේදයෙහිදී, පළමු සඳහන් සාතන් “විරුද්ධකාරයා” ලෙස පරිවර්තනය කොට ඇති අතර, ඵය දෙවැනි වතාවේ යෙදෙන විට “සාතන්” ලෙස පරිවර්තනය නොකොට ඉදිරිපත් කර තිබීම පරිඝණය කළ යුතුය. මෙය සඳහා සැබෑ හේතුවක් නොමැති අතර, නූතන පරිවර්තන වලදී ඵය නිතරම “විරුද්ධකාරයා” ලෙස භාවිතා කෙරේ. ශිතාවලිය කර්තෘ

සඳහා, යහපතට නපුරින් පිළිතුරු දුන් අය කාතන්ලා හෝ විරුද්ධවාදියෝ වූහ. විරුද්ධකාරයා විනිශ්චය සඳහා ගෙනාවිට, ඔහු සඳහාද විරුද්ධවාදියෙකු, මෙවර යහපත් විරුද්ධවාදියෙකු, ඔහුගේ වැරදි සිහි කිරීමට සහ ඔහු අත් අය සඳහා දඬුවම් දුන් ආකාරයට ඔහුටද දඬුවම් දීමට සිටිය යුතු වීම යුක්ති සහගතය.

ලුසිලර්

යහපත යනු ස්වර්ගයෙන් පහ කරන ලද සහ මිනිස් වර්ගයා දුර්වල කිරීමේ ප්‍රයත්නයේ පිටියෙකු ලෙස පෙන්වනවා යැයි සමහරු සිතන ජේදයක් යෙසායා දවැස්වරයා ඇතුළත් කරයි. ඔහුගේ වචන මෙසේය.

“ලුසිලර්, අලුයම් පුත්‍රය, නුඹ ස්වර්ගයෙන් වැටුණු සැටි ! ජාතින් හෙලා ජුමුවාවු නුඹ බිමට සිඳ දමනු ලැබු හැටි ! නුඹ සිත තුළ සිතාගෙන : මම ස්වර්ගයට නැගී, මාගේ සිංහාසනය දෙවියන්වහන්සේගේ තාරකා වලට උඩින් තබා, උතුරේ ඉතා දුර සීමාවල ගිබෙන රැස්වීම් කන්ද පිට හිඳගත්තෙමි. මම වළාකුල් මුදුන් පසුකොට ඉහළ නගින්නෙමි. මනෝතමයාණන්ට සමාන වෙන්නෙමි.”

“එහෙත් නුඹ පාතාලය තම් වලේ ගැඹුරටම බසිනවා ඇත. නුඹ දකින්නන් නුඹ දෙස ඕනෑකමින් බලමින් කල්පනා කොට, පොළොව වෙවිලුවා රාජ්‍යයන් සෙලෙව්වාවු, ලෝකය කාන්තාරයක් මෙන් කලාවු, එහි නුවරවල් නාස්ති කලාවු තමාගේ හිරකාරයන් ගෙදරට යන්ට හැරියාවු මනුෂ්‍යයා මොහුදැයි කියන්නෝය.” (යෙසායා 14:12-17)

මෙම ජේදයෙහි තීරික්ෂණය කළ යුතු පළමු වැන්න නම්, මිනිසුන් පොළඹවන්නාවූ කිසිවෙකු ගැන සඳහනක් නොමැති වීමයි. එය නියෝජනය වන කවුරුන් හෝ උසස් වීමේ අභිලාෂය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකි. දෙවැනුව මෙම පිටිය “පොළව වෙවිලුවා වූ මනුෂ්‍යයා” (16 පදය) ලෙසින් මිස අමරණීය අපරිපියෙකු ලෙසින් විස්තර නොවේ.

සම්පූර්ණ පරිච්ඡේදයේම සන්දර්භය අගය කිරීමේදී මෙම කරුණ සැනෙකින් විසඳේ. 4 සහ 5 පද මෙසේ කියැවෙයි, “නුඹ බැබිලෝනියේ රජුට විරුද්ධව මේ උපමාව කියන්නෙහිය. අහෝ පීඩාකාරයා නැවතුනු හැටි ! ජනයන්ට නිරන්තර පහරකින් කෝපයෙන් ගැඹුරාවූද, කිසිවෙකු විසින් නොවැලැක්වූ පීඩාවකින් උදහසින් ජාතින් ආණ්ඩුකලාවූද දුෂ්ටයන්ගේ මුගුරන් ආණ්ඩුකාරයන්ගේ යෂ්ටියන් ස්වාමීන් වහන්සේ බිඳ දැමූ සේක.”

එම නිසා, ලුසිගර්, වැවුනු දේවදුතයෙකු නොවේ. දෙව්කෙනෙකු ලෙස රාජ්‍ය කරන්නට අභිලාෂය තිබූ නමුත් තම සතුරන් විසින් පෙරලා දමා දුනුවිලි සේ පනත් කල, බබිලෝනියේ මිනිස් රජුය.

බබිබලය තුළ ලුසිගර් නමැති වදන යෙදෙන එකම ස්ථානය මෙයයි. එය පැමිණෙන්නේ “දීප්තිමත් අය” නැතවු නිබ්‍යූෂ වදනකිනි. එනම් තාරකාවයි. තමා දීප්තිමත්ම තරුව ලෙස බබිලෝනියේ රජු සිතුවේය. එනම්, මුළු බබිලෝනියේම පුර්ණ මතිමයයි.

අල්ලේපිත කෙරැබ්වරයා

එකැකියෙල්ගේ පුරෝකච්චන අතර, අවසන්වරට සඳහන් ජේදයට සමාන උදාහරණයක් යෙදේ. පහත සඳහන් ලෙස යම් තැනැත්තෙකු ආමන්ත්‍රණය කෙරේ :

“නුඹ දෙවියන්වහන්සේගේ උයන වන ඵ්දන්ති සිටියෙහිය. සියලු අන්‍යර්ෂ ගල්වන ලෝභිතංකද, ප්‍රභපරාගද, වජ්‍රද, රත්කාන්තිද, නබ්මානිකද, සුර්යකාන්තිද නිල මාණිකද රතු කුටද, මරකනද රන්ද නුඹේ වැස්මට තිබුණේය..... නුඹ පියාපත් විහිදාගෙන සිටින අභිෂේකලත් කෙරැබයෙක් වූයෙහිය. මම නුඹ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධ වූ කන්දෙහි සිටෙවුවෙමි. නුඹ ගිනි ඇවිලෙන ගල් අතරෙහි ඇවිද්දෙහිය. නුඹ මවනු ලබුදා පටන් නුඹ තුළ අධර්මිෂ්ඨකම සම්බවෙන තුරු නුඹේ මාර්ග වල නුඹ සම්පූර්ණව සිටියෙහිය.” (එසකියෙල් 28:13-17)

මෙතැන “යඤ්ඤා” සහ “කාතන්” යන වදන් සඳහන් කර නොමැති නමුත් මෙම වදන් එවන් පිටියෙකු දෙස සඳහන් කරන්නේ යැයි ඇතැම් අය සිතා ඇත. මෙම අදහස වලංගු නොවන්නේ ආමන්ත්‍රණය කරනු ලබන තැනැත්තා තම වස්තුව සහ බලය ගැන උදම් අනන්, “මම දෙව්කෙනෙක්මි” (2 පදය) ලෙස කැඳින්වූ තිරිඟි උඩකු කුමාරයා ලෙස සන්දර්භයෙන් සොයාගත හැකි බැවිනි.

ප්‍රධාන පුජකයා වූ යෝජුවා

කෙකටියාගේ පුරෝකච්චනය තුළ යෙදෙන, අවසන් පැරණි ගිවිසුම් ජේදය සැලකිල්ලට ගත යුතුය. ප්‍රධාන පුජකයා වන යෝජුවා, ස්වාමීන් වහන්සේගේ දුතයා ඉදිරියේ සිටගෙන සිටිනු දක්වා ඇත. ඔහුට බාධක

කිරීම සඳහා ඔහුගේ දකුණු පසින් සාතන් සිටගෙන සිටී. ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් සාතන්හට තරවටු කරනු ලබයි. අපවිත්‍ර වස්තු ඇඳ සිටින යෝජුවානට, තම පාපයන් කමාකර ඇති බැව් කියනු ලැබේ. ඔහුගේ අපවිත්‍ර වස්තු ඉවත් කොට පුජක ඇඳුම් අන්දවා, අලංකාර ඔටුන්නක් හිසමත දමනු ලැබේ. (සෙකරියා 3:1-5)

මෙම දර්ශනය පැහැදිලිවම සංකේතාත්මක දර්ශනයක කොටසක් වන අතර සමකාලීන ඉසව් තුළ එහි අර්ථකතනය සොයාගත හැක. බැබිලෝනියේ සිර අඩස්සියේ සිට යුදෙව්වන් නැවත පැමිණ යෙරුසලෙමේ යුදෙව් දේවමාලිගය ප්‍රතිසංස්කරණය කරන යුගයේදී ප්‍රධාන පුජකයා වූයේ මෙම යෝජුවාය. ටටේනායි නමැති අයගේ මුලිකත්වයෙන් ප්‍රාදේශීය පාලකයන් විසින් මෙම ව්‍යාපෘතියට “බාධක” පමුණුවන ලද අතර මෙම කාර්ය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා එවකට පලස්තීනයේ පාලකයා වූ පර්සියාවේ රජුකට බොහෝ විමසීම් වලින් පසුව පමණක් අවසරය ලබාගන්නා ලදී. (වස්තුව 5:7) මෙම දර්ශනය පැමිණෙන ඉසව් පිළිබඳ අනාවැකියක් විය. තම කාර්යයන් සඳහා බාධක කල ටටේනායි, යුදෙව්වන් හට සාතන් කෙනෙකු හෝ විරුද්ධකාරයෙකු විය. එසේ වුවත්, දෙවියන්වහන්සේ විසින් ඔහු තරවටු කරනු ලබ, ඔහුගේ විරුද්ධතාවය බිඳ වැටුණි.

අවසානයේදී යෝජුවා තම දේවමාලිගය ලබාගත් අතර, එය ඔහුගේ වස්තු මාරුකිරීම සහ හිසමත මොලිය තැබීම නමැති සංකේත වලින් ලැබූ ආශිර්වාදයකි. මෙතැන නැවතත් අමරණීය සාතන් කෙනෙකු ගැන සඳහන් කොමැති නමුත් ඔහු මිනිස් විරුද්ධවාදියෙකි.

යහභයා සහ සාතන් පිළිබඳ නව ගිවිසුම් ජේද සලකා බැලීමට ඉතිරිව ඇත.

6. යේසුස්වහන්සේගේ පරීක්ෂාව

පැරණි ගිවිසුමේ මෙන්ම, නව ගිවිසුමේදී යහභයා පුද්ගලාරෝපණය කරන ලද කොටස් ඇති බැව් දැනටමත් පෙන්වාදී ඇති අතර මෙම අවසන් පරීච්ඡේදයේ එම වීඩමන් සලකා බලමු.

එකිනෙකට සහය දක්වන වාර්තා සමඟ, සුනාරංචි ලේඛකයෝ සහ මතෙව්, මාර්ක් සහ ලූක් විසින් යේසුස්වහන්සේගේ පරීක්ෂාව වාර්තා කරනු ලබයි. එම කරුණු කෙටියෙන් මෙසේය. තම බෞතිස්මය නිමවූ වනාම, තම දුග මෙහෙවරට සුදානම් වීම සඳහා නැගිටීමට යේසුස්වහන්සේ හට

උවමනා විය. එම නිසා උත්වහන්සේ වනාට ගොස් දින හතලිහක් නිරාකාරව සිටියහ. උත්වහන්සේ වල් සතුන් සමඟ සිටී, දේවදූතයන් විසින් රැකබලාගත් එම කාලය අවසානයේ, උත්වහන්සේ හට බඩගිනි විය. ඊට පසු පැමිණි පරීක්ෂා ගැන පහත දැක්වෙන වචන විස්තර කරමි.

1. "එවිට යහපතා උත්වහන්සේ වෙතට ඇවිත්, ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා මේ ගල් රොටි වෙන්ට අණ කරපන්න."
2. "නැවතත් යහපතා උත්වහන්සේ ඉතා උස් කන්දකට පමුණුවා, ලෝකයේ සියලු රාජ්‍යයන්ද එහි වෙස්වර්ගයද උත්වහන්සේට පෙන්වා, ඔබ බිම වැටී මට නමස්කාර කරන්නෙහි නම් මේ සියල්ල ඔබට දෙන්නෙමියි කීවේය."
3. "එවිට යහපතා උත්වහන්සේ යුද්ධ නුවරට පමුණුවා දේව මාළිගය මුදුනෙහි සිටුවා, ඔබ දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා නම් පහතට පතින්න. කුමක් හෙයින්ද, උත්වහන්සේ තමන් දුතයන්ට නුඹ ගැන අණ දෙනසේක."

මේ සියලු යෝජනා පුත්තේප කළ යේසුස්වහන්සේ පාපයෙන් නිදහස්ව සිටි සේක.

පරීක්ෂාවේ නියෝජනය "යහපතා" (බියබොලෝස්) ලෙස ඉක්කර තැබුවේය. මාර්ක් එය පිළිබඳව "තාතත්" ලෙස කතා කරයි. බියබොලෝස් යනු අපවැදැහැරයා හෝ ව්‍යාජ වෝදකයා සහ "තාතත්" යනු ප්‍රතිවාදියා ලෙස අප දැනටමත් සටනක් කර ඇත්තෙමු. තවද, පොළඹවීම මතුපත්තේ මිනිසාගේම ස්වභාවය තුළින් බැවී අපි සොයාගතිමු. යේසුස්වහන්සේගේ පරීක්ෂණය මත මෙම දැණුම නාවිතා කිරීමෙන්, කරුණ පැහැදිලි වේ. ස්වාමීන් වහන්සේ තුළට ගියවිට උත්වහන්සේ යුද්ධාත්මයෙන් පුරුණව සිටි අතර උත්වහන්සේ හට අසීමිත බලයක් තිබුණි. එහි ප්‍රතිපලයක් ලෙස, උත්වහන්සේ පරීක්ෂා කිරීම සඳහා මරණීය හෝ අමරණීය අපරාධයකු අවශ්‍ය නොවීය. ගලකින් රොටි කාදා ගැනීමට උත්වහන්සේගේ බඩගිනි නියෝජනා කරනු ඇත. උත්වහන්සේ සඳහා ඒවන විටත් පොරොන්දු වී තිබූ ලෝකයේ රාජ්‍යයන්හි පාළනය අතට ගැනීමට තමන්වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨ බලය උත්වහන්සේ පොළඹවනු ඇත. (ගිතාවලිය 2:6-8) තමා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා යන අවබෝධය උත්වහන්සේ තම පියාණන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා යැවීමට යොමුකරනු ඇත. මේ සියලුම අදහස් පුත්තේප කරන ලදුව, සැබෑ වල්සතුන්ටත් වඩා දරුණු මෙම පරීක්ෂාවේ වල් සතුන් වළවා දමනු ලැබිණ. දෙවියන්වහන්සේ හට අපවැදැ කිරීමේ සහ

උන්වන්නෙහිගේ අතිප්‍රායම ප්‍රතිවාදීයෙකු විමේ ආවේගය සම්පූර්ණයෙන්ම පරාජය කරන ලදී.

යේසුස්වහන්සේ තමන් තුළින්ම පැනනැගී සිතුවිලි මගින් පරීක්ෂා කරනු ලැබුමේ අදහස පිළිගැනීමට බොහෝ අය තට අසිරිය. මෙම සංකල්පය අපගේ ස්වාමීන් සඳහා අපහාසාත්මක යැයි ඔවුහු සිතති. නමුත් යේසුස්වහන්සේ පිළිබඳව ගුද්ධ ලියවිල්ල අපට පවසන දෙයට එය එකකය - එනම්, දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා වී සිටියද අපගේම ස්වභාවය දරා ගැනීමත් “සියලු ආකාරයෙන්ම අප වාගේ පරීක්ෂා කරනු ලැබු” බවත්ය. (තෙවුවේ 2:14, 4:15) මෙම තත්වයන් යටතේ උන්වහන්සේ සැම පෙළඹවීමක්ම ප්‍රතිරෝධකය කොට “පාප විරහිතව” සිටීම නමැති කරුණ, උන්වහන්සේ අප සඳහා සැබෑ ආදර්ශයක් තනන්නේය. එය අපහාසාත්මක ආකල්පයෙන් බොහෝ දුරස්වන අතර, උන්වහන්සේගේ අපූර්ව මුදුන්පත් කර ගැනීම සහ මාංශයට එරෙහි මනිමාන්විත ජයග්‍රහණය සැබෑ පර්යාලෝකයක තබයි.

එක් අවස්ථාවකදී යේසුස්වහන්සේ, ප්‍රාතිනාර්යය කිරීමේ බලය ඇතිව තම මිතුරුන් 70 ක් පිටත් කළ සේක. ඔවුන් අතීතය මුහුණින් නැවත පැමිණියේ “භූතයන්” ඔවුන් තට යටත්වූ බැවින්, උමතු ව සහ අපස්මාරය වැනි රෝග සුව කිරීමට ඔවුනට හැකිවූ බැවිනි. පිළිතුරක් වශයෙන් යේසුස්වහන්සේ මෙසේ පැවසූ සේක, “සාතන් විදුලිය මෙන් අභයෙන් වැටුනා දුටිමි” (ලුක් 10:18)

යේසුස්වහන්සේගේ අනුගාමියන් විසින් ස්ථාපිත කරන ලද ආගමික පද්ධතිය විසින් රෝමාණු අධිරාජ්‍යය තුළ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික ඇදහිලි පෙරළා දැමූ විට, ක්‍රිස්තියානියේ දෙපා යට සාතන් පොහීකරණු ලැබූ බැව් අපි කලින් දුටුවෙමු. ස්වාමීන්ගේ මෙම ප්‍රකාශය සමාන්තර පදයකි. තවදුරටත්, මිනිසාගේ මහත් ප්‍රතිවාදියා වූ පාපය, තවදුරටත් බලයේ නොසිටියේ යේසුස්වහන්සේගේ ගෝලයෝ, ගාර්ථික සහ මානසික රෝග වූ පාපයේ විපාක සුවකරමින් සිටි තිසාය.

පවුකල “දේවදූතයෝ”

බයිබලයේ අවසාන පොතට පෙර පොත වන යුද්ගේ ලිපියෙහි, පහත සඳහන් වදන් ඇත. “තමන්ගේම අධිපතිකමෙහි නොපැවත ස්වකීය වාසස්ථානය අත්තැරියාවූ දේවදූතයන්ද උන්වහන්සේ මහත් දවසේ විනිශ්චය පිණිස අන්ධකාරය යට සදාකාල බැඳුම් වලින් බැඳ තැබුසේක.”

(6 පදය) ජේතෘස්තේ දෙවැනි ලිපියේ (2 ජේතෘස් 2:4) ඒතා සමාන වදන් යෙදේ.

මෙම පද කොටස් සමාන්තර අතර, ඒවා මුල් කාලයේදී විශ්වාස වීර්තිත මිනිසුන් මත දෙවියන්වහන්සේ ගෙන ආ දඬුවම් වල වාර්තාවයි. දෙන ලද උදාහරණ අතර, තෝව්ගේ දවස්වල ජලගැල්ලෙන් ගිඬුනු දුෂ්ඨ මිනිසුන්, සොදාම් සහ ගෝමෝරාවේ මිනිසුන් සහ මිසරයේ සිට පලස්තීනය දක්වා ගමනේදී වනාන්තරයේ මියගිය ඉශ්‍රායෙලතයන් සඳහන් කොට ඇත. මෙම අවස්ථාවන් මධ්‍යයේ, වැටුණු දේවදූතයන්ගේ කරුණ උපුටා දක්වා ඇත. එම නිසා මෙම දේවදූතයෝ හෝ, වචනය තකවන පරිදි නියෝජිතයෝ, මිනිසුන් විය හැකි බැව් උපකල්පනය කළ හැක. දෙන ලද තොරතුරු තුළින් ඔවුන් පිළිබඳ ආජ්‍යවාවාදී හඳුනා ගැනීමක් කළ නොහැකි නමුත්, තම තත්වයන් අවමානයට පත්කරගත්, මෝසෙස්ට විරුද්ධව කැරලි ගැසූ ඉශ්‍රායෙල් වැඩිහිටියෝවූ කෝරා, දාතන් සහ අබිරාම් සහ ඔවුන්ගේ සගයෝ වන්නට බොහෝ සෙයින් ඉඩ ඇත. පෘථිවිය ඇඟයේ මුඛය විවරකොට අන්ධකාරය තුළට ඔවුන් ගිලගත්ත. එහි ඔවුන් විනිශ්චය දවස දක්වා ඉතිරි වී සිටින්නේ යැයිද කිව හැකිය. (ගණන් කට්ඨ 6 බලන්න.)

යුද්ගේ එම ලිපියේම, ප්‍රධාන දේවදූතයා මිකායෙල් මෝසෙස්ගේ සිරුර පිළිබඳ යක්ෂයා සමඟ පොරබදද්දී, ඔහුට විරුද්ධව වෝදනා කිරීමට අකමැතිව, “ස්වාමීන්වහන්සේ නුඹට තරවටු කරණ සේකවයි” කීවේ යැයි පවසයි. (9 පදය) යුද් මෙතැන උපුටා දක්වන්නේ සෙකරියා 3 පරිච්ඡේදය වන අතර එය එම කොටස සම්බන්ධව අපගේ කළින් විචාර සඳහා වලංගුය. මෙතැන සෙකරියාගේ දර්ශනයේදී, ස්වාමීන්වහන්සේගේ දූතයා වන මිකායෙල් සාතන් හට (ටවේනායි සහ ඔහුගේ සගයෝ) “ස්වාමීන්වහන්සේ නුඹට තරවටු කරණ සේකවයි” පැවසිය.

“මෝසෙස්ගේ ගරීරය” නමැති පදය ඉශ්‍රායෙල් සෙනඟ හඟවන්නේ, “යේසුස්වහන්සේගේ ගරීරය” යේසුස්වහන්සේගේ ජනතාව හඟවන්නාක් මෙනි.

මිකායෙල්

සටහන් කරගත යුතු කොටසක් එළිදරව් පොතේ තමුවේ. එය මෙසේ කියැවෙයි, “තවද ස්වර්ගයෙහි යුද්ධයක් විය. ඒ වනාහි මිකායෙල් සහ ඔහුගේ දූතයෝ මහ සර්පයාට විරුද්ධව යුද්ධයට යාමය. මහ සර්පයාද තමගේ දූතයෝද සටන්කොට ජය නොලැබුවේය. ඔවුන්ට

ස්වර්ගයෙහි ස්ථානයක් තවත් නොවීය. මුළු ලෝකය රටවත්තාවන යක්ෂයා, සාතන් යැයි කියන ලද මහා සර්පයා නමැති ඒ පුරාණ සර්පයා පතතට හෙලනු ලැබුවේය. ඔහු පොළවට හෙලනු ලැබුවේය. ඔහුගේ දුතයෝද ඔහු සමඟ හෙලනු ලැබුවේය." (එළිදරව් 12:7-9)

මෙම කොටස පළමු කියැවීමේදී, යක්ෂයා යම් දිනෙක සැබවින්ම ස්වර්ගයෙහි විසූ ඔැව් යෝජනා කරන නමුත්, සංකේතයන්ගේ ග්‍රන්ථයක් ලෙස ස්වයං අර්ථවත් කරන එළිදරව් පොත සමස්ථයක් ලෙස කියැවීමේදී, මෙම අර්ථකථනය පිහුටු වීමට නොහැකිය. ග්‍රන්තයේ ආරම්භක පදයේ පැහැදිලි ලෙස "ඉක්මනින් වෙන්කට ඕනෑ දේවල්" පිළිදව එය සැලකිලිමත් වන ඔැව් සඳහන් කර ඇත. මෙම ග්‍රන්ථය ක්‍රි.ව. 100ට මදකට පෙර ලියන ලදී. එනම් ආදම් සහ ඒව පරීක්ෂණය කරන ලදුව ඒදුතයෙන් වැටී වසර දහස්ගණනකට පසුවය. එමනිසා මෙම පද කොටස ලෝකය තුළට පාපය හඳුන්වාදීම සඳහන් කිරීමක් නොවීය හැක්කකි. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම වාර්ථාට මිත්‍යාදෘෂ්ටියේ වැටීම ගැන අප සලකා ඔැලු කොටසේ යේසුස්වහන්සේගේ ප්‍රකාශයේ විස්තාරනයකි. මිත්‍යාදෘෂ්ටිය ආගම් ඔවුන්ගේ දුෂ්ට අභ්‍යාස සමඟ බොහෝ සියවස් ගණනාවක් ලෝකය මුලාකොට ඇත. දැන්, මිකායෙල් සහ උන්වහන්සේගේ දුතයන් නියෝජනය කරමින් ක්‍රිස්තියානියේ ජයග්‍රහණය, මිත්‍යාදෘෂ්ටිය මත ලෝක අධිකාරී ස්වර්ගිය (හෝ ආධිපත්‍යය) තත්වයෙන් එලවාදමා ඇත.

"ඒ පුරාණ සර්පයා"

එළිදරව් පොතේ අවසානභාගයේ ඒ සමාන අදහස් පාවිච්චි කර ඇත. (20:1-3)

"පාතාලයේ යතුරුද අතේ මහත් දුම්වැලක් ඇතිව දේවදුතයෙක් ස්වර්ගයෙහි ඔැස එනවා දුටිමි."

ඔහු යක්ෂයාද සාතන්වූ පුරාණ සර්පයා වන ඒ මහා සර්පයා අල්ලා අවුරුදු දහසකට ඔැන්දේය.

ඒ අවුරුදු දහස කෙළවර වන තුරු ඔහු විසින් ජාතින් තවත් නොරච්චන පිණිස ඔහු පාතාලයට හෙලා, ඒක වතා, ඔහු මතුයෙහි එය මුළු කළේය."

රෝමාණු අධිරාජ්‍යයේ රාජ්‍ය ආගම ලෙස, මහා කොන්ස්තන්තියු ක්‍රිස්තියානිය ස්ථාපිත කළ විට මිත්‍යාදෘෂ්ටිය සිහසුනෙන් පහ කලද, එහි

බලපෑම ලෝකය තුළ පවතින අතර අද ලෝකයේ ඊතියා ක්‍රිස්තියානියා තුළ ඉතිරිව ඇත්තේ නාමය පමණි. එහි හැසිරීම දෙවියන්වහන්සේ අපවාදයට නගන අතර එය උන්වහන්සේගේ කැමැත්තට එරෙහි ප්‍රතිවාදියෙකු මෙන් ක්‍රියා කරයි. එම නිසා, රෝමයේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨිය පහකලා සේ, එය පහකල යුතුය. ඊළඟ පදය (එලිදරවි 20:4) අපට පවසන්නේ, යේසුස්වහන්සේ හට විශ්වාසවන්ත සේවකයන් වූ අය උන්වහන්සේ සමඟ වසර දහයක් පිවත්වෙමින් ආණ්ඩුකරන බවයි. බලයෙන් සහ මහත් මනිමයෙන් යේසුස්වහන්සේ නැවත පැමිණි විට, බලයේ “ස්වර්ගයෙන්” රෝමයේ මිත්‍යාදෘෂ්ඨිය වැටුණාසේ, දෙවියන් වහන්සේ හට විරුද්ධ පෘථිවියේ සියලු නුතන රාජ්‍යයන් බලය සිදු, ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් ස්වාපිත කරන නව පිළිවෙලට යටත්වනවා ඇත. “පුරාණ සර්පා”, “යක්‍ෂයා” සහ “කාතන්” යන පද සියල්ල, මිනිස් පාපයේ සහ එහි දෙවියන්වහන්සේ හට ප්‍රතිවාදීකමේ ප්‍රකාශ කිරීමයි.

යක්‍ෂයා, භූතයෝ සහ සාතන් නමැති පදවල අපගේ ශුද්ධ ලියවිලි අධ්‍යයනයේ ප්‍රතිපල වන්නේ, එය තුළ අමරණීය පොළඹවන්නෙකු පිළිබඳ උගැන්වීමක් නොමැති බැව් පැහැදිලිව පෙන්වාදීමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම අදහස අයත්වන්නේ, තර්කය සහ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ ආලෝකය වෙනුවට අවිචාර ලබ්ධි සහ තමන්ගේ ආවේශ සහ බීය විසින් මිනිසා පාලනය කරන ලද යුගයක්වය.

මෙයට පරස්පරව, කුරැසිය මත මියයෑම තුළින් යේසුස්වහන්සේ, මරණයේ බලය ඇත්තාවූ යක්‍ෂයා විනාශකල බැව් බයිබලය අපට පවසයි. (හෙබ්‍රි 2:14, 15) එම අවස්ථාවේදී මෙම විනාශය ආධාර කළේ යේසුස්වහන්සේට පමණක් නමුත්, උන්වහන්සේගේ පුජාවීම පිවිතයට මාර්ගය පෙන්වූයේය. එමනිසා උන්වහන්සේ තම පියාණන්හට කිකරූ විමේ ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් දෙවියන්වහන්සේ හට සේවකයන් වන අයට, තමන් තුළම ඇති යක්‍ෂ සහ සාතනික පාපි බලපෑම් යටත්කර ගැනීමට මංසලකනවා ඇත. සුභාරංචිය කෙරෙහි ඇදහිල්ල තුළින්, බෞතිස්මය තුළින් සහ ඉන්පසු ස්වාමීන්ගේ පිවිතය ලෙස තම පිවිතය සකස්කර ගනිමින්, උන්වහන්සේගේ දෙවැනි පැමිණීම සඳහා ඔවුනට සූදානම් විය හැකිය. උන්වහන්සේගේ පැමිණීමට ප්‍රථම ඔවුහු මිය ගියෝ නම්, ඔවුහු මළුවන්ගෙන් නැගිටුවා, විනිශ්චය ආයතනය වෙත රැස්කරනවා ඇත. එහිදී ගැළවුම්කරුවාණෝ විසින් ඔවුනට අවසානයක් නොමැති පිවිතය දෙන ලදුව, ඔවුන්ගේ ගර්ථ තමන්වහන්සේගේ මනිමාන්විත ගර්ථය ලෙස සාදනු ඇත. (පිලිප්පි 3:21) ඔවුන් සදාකාලයටම පාපයෙන් සහ මරණයෙන්

නිදහස් කරනු ඇත. එවිට ඔවුන් සඳහා යේසුස්වහන්සේ, තමන්වහන්සේම කරගත් පරිදි යහපතා විනාශ කොට, පාපය කිරීමේ සියළු කැකිලාවන්ගෙන් ඔවුන් මුදාගනු ඇත.

- එල්. ඊ. මීචෙල් -

ඔබගේ ප්‍රතිවාදියාවන යක්ෂයා - ඔබට පිළිතුරු දීම
සඳහා ප්‍රශ්න

01. ශුද්ධලියවිල්ලෙහි යෙදෙන "සාතන්" නමැති වචනයෙහි අරුතින් ඔබ වටහාගන්නේ කුමක්ද?
02. යක්ෂාවේශයත්, යක්ෂයන් ඉවත් කිරීමත් ගැන කථා කිරීමෙන් බයිබලය අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?
03. යක්ෂයා යන වචනයෙහි සැබෑ තේරුම කුමක්ද?
04. යක්ෂයා මිනිස් ස්වභාවය නියෝජනය කරන්නේ කුමන ආකාරයෙන්ද?
05. යේසුස්වහන්සේ යක්ෂයා විනාශ කළේ කෙසේද?
06. මිනිසෙකු පවුකරන්නේ කෙසේද පිළිබඳව බයිබලය පවසන්නේ කුමක්ද? (මෙහිදී යාකොබ්ගේ ලිපිය උපකාරවනවා ඇත.)